

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA MUZIKOLOGIE

BAKALÁŘSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

**Analýza kytarové hry George Harrisona, význam a přínos
s ohledem na tvorbu skupiny The Beatles**

*The Analysis of George Harrison's guitar playing, meaning and
contribution in consideration of The Beatles's music*

Kateřina Pernická

Obor: Muzikologie

Vedoucí práce: Mgr. Jan Blüml, Ph.D.

Olomouc 2023

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Analýza kytarové hry George Harrisona, význam a přínos s ohledem na tvorbu skupiny The Beatles“ vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího práce a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.

V Olomouci dne.....

Podpis

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucímu mé bakalářské práce Mgr. Janu Blümlovi, Ph.D. za kritické připomínky, cenné rady a trpělivost.

Obsah

Úvod.....	5
1 Stav bádání.....	6
2 Životopis.....	13
2.1 George Harrison a The Beatles.....	15
2.2 Sólová kariéra.....	18
3 Technické zázemí.....	21
3.1 Typy používaných kytar	21
3.2 Typy používaných aparátů.....	25
3.3 Typy používaných efektů	28
4 Analýza interpretace George Harrisona ve vybraných skladbách skupiny The Beatles	29
4.1 Diskografie	29
4.2 Analýza kytarové hry George Harrisona v letech 1963–1966	32
5 Slovník pojmů.....	64
Závěr	66
Seznam literatury	67
Seznam tabulek.....	70
Seznam obrázků	71
Shrnutí	72
Summary.....	73
Zusammenfassung	74
Anotace.....	75

Úvod

Tématem mé bakalářské práce je kytarová interpretace George Harrisona, především se zaměřením na jeho působení ve skupině The Beatles. Pozornost je věnována studiu konkrétních výrazových prostředků, a to jak hudebně strukturálních na základě notových příkladů, tak těch, které souvisejí se zvukem, s ohledem na technické zázemí (typ kytary, vybavení, efekty). Kytarová interpretace George Harrisona je konfrontována s běžnými současnými kytarovými interpretačními přístupy. Srovnáním je definován specifický osobní styl vybrané osobnosti a dále je zkoumán Harrisonův vliv na další vývoj kytarové hry.

1 Stav bádání

Šedesátá léta 20. století byla dobou velkých hudebních inovací a experimentů a kytara stála v popředí všeho. V tomto období se také poprvé objevila britská invaze, kdy se na světové scéně objevily a dominovaly jí kapely jako The Rolling Stones, The Who a další. V popředí toho všeho stála kapela The Beatles. Tato práce se zaměřuje na George Harrisona, sólového kytaristu skupiny The Beatles. V posledních desetiletích se vědci a hudební kritici zaměřili na analýzu jeho interpretace a hudební tvorby. Tato práce se věnuje hlubší analýze George Harrisona jako interpreta s důrazem na jeho kytarovou techniku a hudební styl. Česká muzikologie se v tomto směru zabývá převážně analýzou harmonickou. Většinu publikací ovšem tvoří životopisné publikace. V angloamerické oblasti se již objevují analýzy interpretace a technického zázemí.

Knihy Everetta Waltera *The Beatles As Musicians: Revolver through the Anthology*¹ a *The Beatles as musicians: the Quarry Men through Rubber Soul*² jsou příklady analytických publikací a relevantním pramenem pro mou práci. Autorova první publikace se pokouší o komplexní historické, popisné a analytické pojednání o skladbách, které byly vydány od roku 1966 do roku 1970. Podrobně rozebírá historické pozadí, vývoj kompozičního procesu a poskytuje náhled a podrobný popis instrumentace. Druhá kniha zpracovává hudební produkci od založení skifflové kapely Quarry Men do roku 1966. Everett Walter katalogizuje ranný repertoár cover verzí a stejně jako v předchozí publikaci rozebírá vydané skladby skupiny The Beatles. Autorův přístup k analýze není čistě teoretický, ale kombinuje analýzu kompozičních i performativních aspektů, které skupině umožňovali vytvořit jedinečný styl.

Další relevantní publikací je kniha z roku 1993 *The Beatles Guitar Techniques*³. Autor Jesse Gress se zaměřuje na techniku hry na kytaru, kterou používali členové kapely The Beatles. Kniha obsahuje noty a tabulatury přibližně osmdesáti písní, které jsou

¹ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians Revolver Through the Anthology*. New York: Oxford University Press, 1999.

² Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001.

³ Gress, Jesse. *The Beatles Guitar Techniques: Transcribed Solos and Excerpts Complete with Lessons*. Spojené státy americké: Hal Leonard, 1993.

řazeny chronologicky a zahrnují výběr raného i pozdějšího hudebního materiálu. Publikace se odlišuje od mé práce tím, že nezahrnuje popis technického vybavení, které tvoří klíčovou součást výsledného zvuku a výrazu.

Vzhledem k tomu, že se práce zabývá analýzou interpretace, bylo stěžejní nahlédnout a analyzovat také technické zázemí George Harrisona. Odborná publikace, ze které v této části vycházím je kniha *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments from Stage to Studio*⁴ jejímž autorem je Andy Babiuk. Kniha byla vydána v roce 2015 a představuje katalog nástrojů, které členové kapely The Beatles používali od ranných počátků do roku 1970.

Následující řádky budou věnovány publikacím zabývajícím se technickým popisem a historií elektrických kytar a zesilovačů, které George Harrison používal. Jednou z nich je kniha *Gretsch 6120: The History of a Legendary Guitar*⁵ autora Edwarda Balla. Ta se zaměřuje na historii a vývoj kytar značky Gretsch. Autor se věnuje nejen technickému popisu kytar a jejich zvuku, ale také popisuje historické souvislosti a vliv, který měly modely na populární hudbu. Kniha obsahuje mnoho fotografií, včetně nejstarších modelů a také fotografie interpretů, kteří s konkrétním nástrojem pracovali. Podobným tématem se zabývá publikace *The Gretsch Electric Guitar Book: 60 Years of White Falcons, 6120s, Jets, Gents and More*. Jejím autorem je Tony Bacon a vydána byla v roce 2015. Kniha je komplexním průvodcem historií a vývojem elektrických kytar firmy Gretsch. Bacon se zaměřuje na ikonické modely této značky, jako jsou například White Falcons, 6120s, Jets a Gents, a popisuje jejich technické detaily, design, a historické souvislosti. V publikaci jsou obsaženy také fotografie a popis vývoje jednotlivých modelů od jejich počátků až do současnosti.

*The Gibson Les Paul: The Illustrated Story of the Guitar That Changed Rock*⁶, z roku 2014 popisuje nejdříve vývoj kytary Gibson Les Paul od jejího vzniku v roce 1952 až po současnost. Poté poskytuje přehled různých modelů, které byly vydány a přináší

⁴ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015.

⁵ Ball, Edward. *Gretsch 6120 - the History of a Legendary Guitar*. Atglen. Schiffer Publishing, 2010.

⁶ Hunter, Dave. *The Gibson Les Paul: The Illustrated Story of the Guitar That Changed Rock*. Minneapolis, MN: Voyageur Press, 2014.

zajímavé příběhy o slavných kytaristech, kteří modely používali. Autorem publikace je Dave Hunter.

Publikace zabývající se značkou kytary Rickenbacker je *The History of Rickenbacker Guitars*⁷ od autora Richarda R. Smitha z roku 1987. Smith popisuje vývoj značky a kytar od roku 1931 až do současnosti. Podobným tématem se zabývá publikace Tonyho Bacona *Rickenbacker Electric 12-String: The Story of the Guitars, the Music, and the Great Players*⁸. Zaměřuje se na historii a vývoj kytar Rickenbacker Electric 12-String. Autorovi se podařilo sepsat komplexní historii této kytary, která zahrnuje všechny důležité momenty a významné hráče, kteří ji používali ve svých skladbách. Součástí publikace jsou také fotografie a detailních popisy modelů kytar.

*Legendary Guitarists & Their Guitars*⁹ od autora Doma Kirise z roku 2010 nahlíží na významné kytarové hráče a jejich kytary. Kniha nabízí detailní popis různých typů kytar, které vybraní hráči používali a jaký vliv měly na jejich zvuk. V knize jsou také zmíněny technická a zvuková specifika hráčů.

Publikace *Vox Amplifiers: The JMI Years*¹⁰ autora Jima Elyea z roku 2008 se detailně věnuje popisu zesilovačů, jež byly ve většině případů používány. Kniha se zaměřuje na historii zesilovačů Vox během období, kdy byla firma vlastněna společností Jennings Musical Industries (JMI). Elyea se v knize zabývá vývojem zesilovačů Vox od počátků v roce 1957 až do konce éry JMI v roce 1968. Kniha obsahuje historické fotografie a reklamní materiály, které dokumentují vývoj zesilovačů Vox a jejich využití v hudebním průmyslu, včetně kapely The Beatles. Autor v knize také popisuje technické detaily jednotlivých modelů zesilovačů a jejich charakteristický zvuk.

Katalogizací nahraných skladeb skupiny The Beatles se zabývá publikace z roku 2005 *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road years 1962–1970*¹¹. Jejím autorem je Mark Lewisohn. Poskytuje podrobný a komplexní pohled na proces nahrávání všech písní, které skupina nahrála ve studiu Abbey Road

⁷ Smith, Richard R. *The History of Rickenbacker Guitars*. Fullerton Calif.: Centerstream, 1987.

⁸ Bacon, Tony. *Rickenbacker Electric 12-String*. Spojené státy americké: Backbeat Books, 2010.

⁹ Kiris, Dom. *Legendary Guitarists & Their Guitars*. London: Aurum Press, 2010.

¹⁰ Elyea, Jim. *Vox Amplifiers: The JMI Years*. North Hollywood, CA: History for Hire Press, 2008.

¹¹ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005.

v období let 1962–1970. Obsahuje informace o jednotlivých písních, včetně způsobu, jakým byly nahrány, kdo hrál na který nástroj a jaké techniky byly použity při mixování. Publikace zahrnuje také rozhovory s lidmi, kteří byli přítomni a poskytuje tak jedinečný pohled na tvorbu skupiny.

Biografické publikace jsou velkou součástí tématu. Jednou z nich je kniha z roku 2002 *Harrison*¹², která se zaměřuje na umělcův osobní život. Autor Jason Fine popisuje Harrisonovo dětství, vztah k rodičům a sourozencům, ale také jeho vztahy s ostatními členy The Beatles a dalšími hudebníky. Kniha *I, Me, Mine*¹³ z roku 2002 od George Harrisona je autobiografická studie, která se zaměřuje na jeho život a kariéru. V knize se Harrison věnuje nejen svému hudebnímu dědictví, ale také svým osobním zážitkům, filozofii a duchovnímu rozvoji. Hlavní myšlenkou knihy je Harrisonovo hledání vlastní identity a seberealizace v průběhu jeho života. Kniha obsahuje texty písní, básně, dopisy, fotografie a další materiály. *The George Harrison Encyclopedia*¹⁴ je publikace z roku 2003 a poskytuje komplexní a detailní pohled na Harrisonův život a kariéru. Autor Bill Harry se zaměřuje na mnoho aspektů Harrisonova života, včetně jeho dětství, raných hudebních zájmů, vztahů s ostatními členy The Beatles, jeho sólovou kariéru a charitativní aktivity. Publikace Alana Claysona *George Harrison*¹⁵ z roku 2004 se kromě již zmíněných životopisných informací nebojí prozkoumat i temné stránky Harrisonovy osobnosti, jako například jeho rivalitu s ostatními členy The Beatles, zneužívání drog či náboženskou posedlost a zájem o východní spirituality. Clayson také pojednává o Harrisonových manželských rozbrojích a uměleckém plagiátorství, kterému byl několikrát obviněn. Navzdory těmto negativním aspektům kniha také zdůrazňuje Harrisonovu pozitivní stránku jako talentovaného a dobročinného hudebníka, který se věnoval charitativním aktivitám. Celkově se jedná o dobře prozkoumaný a upřímný životopis. Další relevantní publikací z roku 2006 je *While My Guitar Gently Weeps: The Music of George Harrison*¹⁶. Kniha, kterou napsal Simon Leng se stejně jako předchozí zmíněné publikace zaměřuje na

¹² Fine, Jason. *Harrison*. New York: Simon & Schuster, 2002.

¹³ Harrison, George. *I Me Mine*. London: Weidenfeld & Nicolson, 2002.

¹⁴ Harry, Bill. *The George Harrison Encyclopedia*. London: Virgin Books, 2003.

¹⁵ Clayson, Alan. *George Harrison*. Milano: Oscar Mondadori, 2004.

¹⁶ Leng, Simon. *While My Guitar Gently Weeps: The Music of George Harrison*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 2006.

život a uměleckou tvorbu George Harrisona. Skládá se z několika kapitol, které se věnují různým obdobím v Harrisonově kariéře, od jeho raných let s The Beatles až po jeho sólovou kariéru. Leng se v knize zaměřuje na psaní písní. Kromě „hitů“ ale také zmiňuje méně známé skladby a nahrávky, aby poskytl komplexnější pohled na Harrisonovu uměleckou tvorbu. Kromě toho kniha poskytuje podrobné informace o procesu nahrávání a produkci jednotlivých alb. Leng se pokouší popsat nejen Harrisonovu hudbu, ale také jeho osobnost a filozofii, která se projevuje v jeho textech. Kniha obsahuje mnoho fotografií, které doplňují text a poskytují další pohled na Harrisonovu kariéru. *Here Comes the Sun: The Spiritual and Musical Journey of George Harrison*¹⁷ z roku 2010, jejímž autorem je Joshe Greenea zkoumá životní příběh a duchovní vývoj George Harrisona. Greene se zaměřuje na jeho cestu objevování duchovních učení a hledání vlastního místa ve světě hudby a spirituality. Pokouší se odhalit, jaké vlivy a inspirace ovlivnily Harrisonovu tvorbu, a ukazuje, jak se jeho pohled na svět a životní postoje promítly do jeho textů. *The Words and Music of George Harrison*¹⁸ je od autora jménem Ian Inglis. Publikace z roku 2010 se zaměřuje na hudební tvorbu George Harrisona a analyzuje nejen texty jeho písní, ale také hudbu a aranžmá. Inglis se ve své knize pokouší odhalit, jaké inspirace a vlivy ovlivnily Harrisonovu tvorbu a jak se jeho pohled na svět a životní postoje promítly do jeho textů a melodií. Autor zkoumá skladby umělcovi sólové kariéry a také několik písní z období působení v The Beatles. Při analýze se zaměřuje především na texty, ale také v menší míře na harmonii a interpretaci. Inglis se věnuje také Harrisonovým experimentům s různými hudebními styly a technikami, jako je například indická hudba a slide kytara. *George Harrison: Living in the Material World*¹⁹ z roku 2011, jejíž autorkou je Harrisonova druhá manželka Olivia Harrison, je považována za jedno z nejkompexnějších děl o životě a tvorbě George Harrisona. Kniha se pokouší podat ucelený pohled na jeho život, od raných let až po jeho smrt v roce 2001. Olivia Harrison se ukazuje Harrisonovu osobnost a význam nejen jako hudebníka, ale také jako člověka. Kniha je rozdělena do několika tematických kapitol. První kapitola se

¹⁷ Greene, Joshua M. *Here Comes the Sun: The Spiritual and Musical Journey of George Harrison*. Hoboken: Wiley, 2010.

¹⁸ Inglis, Ian. *The Words and Music of George Harrison*. Santa Barbara: Praeger, 2010.

¹⁹ Harrison, Olivia. *George Harrison: Living in the Material World*. New York: Abrams, 2011.

věnuje dětství a mládí, druhá kapitola je z období působení George Harrisona ve skupině The Beatles a třetí se zaměřuje na jeho sólovou kariéru. Publikace obsahuje také mnoho fotografií, které nikdy předtím nebyly publikovány. Tyto fotografie jsou doplněny komentáři od rodiny a přátel, kteří George Harrisona osobně znali. Kniha také nabízí pohled na Harrisonovu spiritualitu a jeho zájem o východní filozofii, který měl vliv na jeho pozdější tvorbu. Publikace z roku 2016 *George Harrison: Behind the Locked Door*²⁰ od autora Graemeho Thompsona je založena na rozhovorech s rodinou, přáteli a spolupracovníky George Harrisona, ale také na jeho vlastních vzpomínkách. Thompson se v knize zaměřuje zejména na Harrisonovu tvorbu jako sólového umělce, a to od jeho prvního alba „Wonderwall Music“ až po jeho poslední nahrávky. Kniha rovněž popisuje Harrisonův vliv na hudbu a kulturu, jak v průběhu života, tak po jeho smrti.

Kromě životopisných publikací zaměřujících se pouze na samotného George Harrisona bylo stěžejní nahlédnout také do publikací zabývajících se historiografií kapely The Beatles. Mezi relevantní prameny pro mou práci patří kniha *The Complete Beatles Chronicle: The Definitive Day-by-day Guide to the Beatles' Entire Career*²¹ od Marka Lewishona. Publikace je velmi podrobnou a komplexní studií celé kariéry britské hudební skupiny The Beatles. Autor prochází celou historií skupiny, od počátků až po rozpad, a to včetně nahrávání alb, koncertů, osobních vztahů a dalších klíčových událostí. V roce 2007 byla publikována kniha *The Beatles: A Diary; an Intimate Day by Day History*²², jejímž autorem je Miles Barry. Ta je strukturována jako denní záznamy událostí, které se udály během kariéry skupiny od počátku až do rozpadu. Barry se v publikaci zaměřuje na důležité momenty v historii The Beatles, jako například vydání alb, koncerty a osobní vztahy.

Další zohledněnou publikací je *Structural Analysis of Beatles Music*²³ z roku 2017. Autor Aaron Krerowicz se zaměřuje na hudební strukturu a akordové postupy

²⁰ Thompson, Graeme. *George Harrison: Behind the Locked Door*. Velká Británie: Omnibus Press, 2016.

²¹ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Chronicle the Definitive Day-by-Day Guide to the Beatles' Entire Career*. Chicago: Chicago Review Press, 2010.

²² Miles, Barry. *The Beatles – A Diary: An Intimate Day by Day History*. London: Omnibus Press, 2007.

²³ Krerowicz, Aaron. *Structural Analysis of Beatles Music*. 1. Vol. 1. South Carolina: CreateSpace Independent Publishing Platform, 2017.

v písních The Beatles. Krerowicz poskytuje podrobné vysvětlení hudebních technik, které skupina používala, a analyzuje jednotlivé skladby z hlediska harmonie, melodie a rytmu. Kniha obsahuje všech 211 oficiálně vydaných a zaznamenaných skladeb v letech 1962–1970. Na publikaci navazuje druhé vydání, kniha *Harmonic Analysis of Beatles Music*²⁴, taktéž z roku 2017. Zaměřuje se na analýzu hudebního stylu Beatles z hlediska harmonie. Autor prochází akordové postupy a harmonické struktury, které skupina používala v různých etapách své kariéry. Obsahuje podrobné vysvětlení hudebních technik, jako jsou například modulace, tonální centra a akordové substituce, které The Beatles používali.

Analýzou populární hudby se zabývá publikace od Allana F. Moorea z roku 2003 *Analyzing Popular Music*²⁵. Autor se zaměřuje na analyzování populární hudby z hlediska její hudební struktury a kontextu. Poskytuje velmi podrobné vysvětlení hudebních prvků, jako jsou například harmonie, melodie, rytmus a text, a ukazuje, jak jsou tyto prvky používány pro vytváření emocionálních a estetických efektů. Kniha se také zaměřuje na historické a kulturní souvislosti, které formují populární hudbu.

Důležitým pramenem pro mou bakalářskou práci jsou také notové záznamy. Jednou z mnoha publikací, která se tomuto tématu věnují je kniha *The Beatles: Complete Scores*²⁶. Publikace byla vydána v roce 1993 a obsahuje kompletní notové záznamy všech písní, které skupina nahrála od roku 1962 do roku 1970.

Mezi vysokoškolskými publikacemi má nejbližší k tématu zabývající se analýzou interpretace kytaristů 60. let diplomová práce *Opomíjený soul-jazzoví kytaristé 60.let*²⁷ od Libora Šmoldase. Autor se v práci pokouší specifikovat charakteristické rysy vybraných kytaristů a popsat jejich interpretaci.

²⁴ Krerowicz, Aaron. *Harmonic Analysis of Beatles Music*. 2. Vol. 2. South Carolina: CreateSpace Independent Publishing Platform, 2017.

²⁵ Moore, Allan F. *Analyzing Popular Music*. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 2003.

²⁶ Lennon, John, and Paul McCartney. *The Beatles: Complete Scores*. Los Angeles: Wise Publications, 1993.

²⁷ Šmoldas, Libor. *Opomíjený Soul-Jazzoví Kytaristé 60.Let*. Praha, 2018. Akademie múzických umění v Praze.

2 Životopis

George Harold Harrison se narodil 25. února 1943 ve Wavertree v Liverpoolu. Otec Harold Hargreaves Harrison byl lodním stevardem u White Star Line a matka Louise Harrison pracovala jako prodavačka v místním obchodě.²⁸ V roce 1950 se rodina přestěhovala do domu v Upton Green ve Speke. Později v roce 1962 se přestěhovali do dvojdomku na Mackets Lane.²⁹ Rodiče neměli žádné hudební vzdělání, nicméně Harrisona od dětství formovaly big bandové melodie od Victor Silvester & His Ballroom Orchestra a skladby jako např. *Hong Kong Blues* od Hoagyho Carmichaela, které si často pouštěla jeho matka.³⁰

První kytaru si George Harrison pořídil v roce 1956. Jednalo se o „španělku“ značky Egmond od firmy Rosetti. Kytara za 3 libry měla vysoký dohmat, což způsobovalo nepohodlí při hraní. Harrison se začal s pomocí otceva přítele Lena Houghtona učit hrát akordy a jednoduché písně jak např. *Whispering* od Paula Whitemana, *Sweet Sue* od Earla Burtnetta, nebo *Dinah* od Binga Crosbyho.³¹ Sám se poté pokoušel poslouchat a nahrávky napodobovat. Harrison dokázal cvičit dlouho až do pozdních hodin. Mezi jeho nejvýznamnější hudební vlivy patřili také umělci jako George Formby, Cab Calloway, Django Reinhardt či Hoagy Carmichael.³² Harrison byl také nadšeným posluchačem skifflového zpěváka a kytaristy Lonnieho Donegana a průkopníka rock'n'rollu Buddyho Hollyho.³³

Spolu se svým bratrem Peterem a přítelem Arthurem Kellym založil skifflovou kapelu Rebels. Vystupovali v British Legion Club ve Speke. „I remember the Rebels had a big tea box with goblins painted on it... One of my brothers had a five-shilling guitar that had a back plate made out of it. Otherwise, everything was fine. Just me, my brother

²⁸ Giuliano, Geoffrey. *Dark Horse: The Secret Life of George Harrison*. London: Pan Books, 1991. s. 15.

²⁹ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 36.

³⁰ Giuliano, Geoffrey. *Dark Horse: The Secret Life of George Harrison*. London: Pan Books, 1991. s. 27.

³¹ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 36.

³² Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 17.

³³ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 36.

and a couple of my friends. I tried to have the lead, but they didn't pay much attention. We thought we sounded pretty good, but so did four million other bands."³⁴

Popisuje George Harrison své začátky s hraním v první kapele.

V roce 1958 si Harrison pořídil novou akustickou kytaru Höfner President. Kytara disponovala nižším akčním rádiem, což znamenalo, že vzdálenost mezi strunami a hmatníkem byla menší, v porovnání s předchozí kytarou, kterou Harrison vlastnil. Tato úprava umožňovala snadnější stisk strun a přispívala k lepší intonaci a tónu bez nežádoucího bzučení.³⁵ V té době se Harrison angažoval také v hraní s kapelou Les Stewart Quartet a věnoval se pravidelnému cvičení s touto formací po několik hodin denně. Kapela zkoušela v Lowlands Clubu na Heyman's Green.³⁶

V roce 1959 si pořídil svou první elektrickou kytaru Höfner Club 40. Vrchní deska kytary byla ze smrkového dřeva, zadní deska a luby byly z javoru. Nástroj získal formou výměny se členem kapely Swinging Blue Jeans. Ray Ennis, který byl původním majitelem kytary komentuje výměnu: „The Club 40 that George got was originally mine... We had our residency on Tuesday at the Cavern and I remember we did the swap there. I swapped it for his acoustic Höfner which was sunburst with f-holes.“³⁷

Dne 20. listopadu roku 1959 podepsal Harrison doklad o koupi kytary na splátky. Jednalo se o značku Resonet Grazioso (Futurama), vyráběná společností Delicia v Československu. Tento nástroj byl nejbližší ideálu elektrické kytary Stratocaster od výrobce Fender, který většina kytaristů považovala za „svatý grál“ elektrických kytar. George Harrison se chtěl také přiblížit zvuku svého hudebního vzoru Buddyho Hollyho. Kytara měla javorový krk a povrchovou úpravu sunburst. Disponovala třemi snímači a díky tomuto konstrukčnímu řešení dosahovala zvukové charakteristiky, která se přibližovala modelu Stratocaster. Kvůli větší vzdálenosti strun od hmatníku bylo hraní

³⁴ Giuliano, Geoffrey. *Dark Horse: The Secret Life of George Harrison*. London: Pan Books, 1991. s. 29.

³⁵ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 36.

³⁶ Giuliano, Geoffrey. *Dark Horse: The Secret Life of George Harrison*. London: Pan Books, 1991. s. 33.

³⁷ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 15.

na tuto kytaru nekomfortní. Harrison v rámci svých hodnocení tohoto modelu ovšem vyzdvihoval jeho dobrý zvuk a skvěle navržený mechanismus přepínání tří snímačů.³⁸

2.1 George Harrison a The Beatles

George Harrison navštěvoval střední školu pro chlapce v Quarry Bank, kde se seznámil s budoucím kamarádem a spoluhráčem Paulem McCartneym. Společně se věnovali učení akordů a interpretaci skladeb *Don't You Rock Me Daddy-O* a *Besamé Mucho*.³⁹ V roce 1958 se Harrison připojil ke kapele The Quarry Men, ve které působili John Lennon, Paul McCartney, Len Garry, Eric Griffiths a Colin Hanton. Kapela primárně vystupovala na soukromých společenských akcích a oslavách. Z tohoto období pochází také několik skladeb, mezi nimiž lze zmínit *Love Me Do*, *Hello Little Girl*, *One After 909* a další. V sestavě Lennon, McCartney, Harrison a Lowe nahrála kapela v Kensingtonu v Liverpoolu svou první desku. První strana obsahovala coververzi písně *That'll Be The Day* od Buddyho Hollyho. Na druhé straně se nacházela vlastní skladba *In Spite Of All The Danger*.⁴⁰

V roce 1959 došlo ke změně obsazení kapely, která současně změnila i svůj název na Johnny and the Moondogs. Nyní ji tvořili Harrison, Lennon a McCartney. Trio se zúčastnilo soutěže Carrolla Levisa, kde se jim podařilo postoupit do dalšího kola v Manchesteru. Před finálovým kolem se však z důvodu návrtu do zaměstnání a školy museli vrátit zpět do Liverpoolu.⁴¹

V roce 1960 se kapela rozrostla o dalšího člena, Lennonova přítele Stuarta Sutcliffa na baskytaru. Kapela v té době experimentovala s názvy jako Beatals, Silver Beats, Silver Beetles, Silver Beatles, než se nakonec v polovině srpna usadila na názvu Beatles.⁴² Přítel a jejich tehdejší manager Allan Williams zařídil kapele konkurz na doprovodnou

³⁸ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 20.

³⁹ Giuliano, Geoffrey. *Dark Horse: The Secret Life of George Harrison*. London: Pan Books, 1991. s. 30.

⁴⁰ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Chronicle the Definitive Day-by-Day Guide to the Beatles' Entire Career*. Chicago: Chicago Review Press, 2010. s. 13.

⁴¹ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Chronicle the Definitive Day-by-Day Guide to the Beatles' Entire Career*. Chicago: Chicago Review Press, 2010. s. 13.

⁴² Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Chronicle the Definitive Day-by-Day Guide to the Beatles' Entire Career*. Chicago: Chicago Review Press, 2010. s. 18.

kapelu zpěváka Billyho Furyho. Společnost L. M. F. Entertainments pořádající konkurz kapelu vybrala pro turné po Skotsku. V této době hráli ve složení Lennon, McCartney, Harrison, Sutcliff a nový bubeník Tommy Moore.⁴³

Po návratu z turné po Skotsku se kapela Beatles na krátkou dobu ocitla bez bubeníka a hrála pod názvem Silver Beatles po klubech v Liverpoolu. Díky úsilí Allana Williamse obdrželi nabídku na vystupování v hamburském klubu Indra, avšak podmínkou bylo najít si nového bubeníka. Tuto pozici nakonec zaujal Peter Best. Dne 16. srpna 1960 odjela kapela Beatles do Hamburku. Podmínky byly dosti náročné. Každý všední den hráli v klubu Indra čtyři a půl hodiny a o víkendech až šest hodin. Později se kapela přesunula do klubu Kaiserkeller, kde byly podmínky obdobné. Členové byly ubytováni v malých prostorách starého kina Bambi-Filmkunsttheater, které neposkytovalo ani základní vybavení pro dobré životní podmínky. Dne 15. října 1960 se rozhodli členové kapely, konkrétně Harrison, Lennon a McCartney nahrát desku společně s dalšími dvěma hudebníky z kapely Rory Storm's Hurricanes, a to s baskytaristou Walterem Eymondem a bubeníkem Ringo Starrem. Studio, v němž nahrávání probíhalo sídlilo na adrese 57 Kirchenalle. Na nahrávce byla zaznamenána coververze písně *Summertime* od George Gershwin. Byla to zároveň první spolupráce budoucí slavné čtveřice. Koncertování v Hamburku ovšem utála nepříjemná událost, vyhoštění George Harrisona ze země, kvůli jeho nezletilému věku. Později, koncem roku 1960, byli z důvodu pokusu o zapálení kina Bambi-Filmkunsttheater vyhoštěni také McCartney a Sutcliffe. Začátkem roku 1961 se skupina vrátila zpět do Velké Británie a věnovala se vystupování v klubech, tentokrát ovšem bez svého baskytaristy Stuarta Sutcliffa. Mezi jejich pravidelné vystupování patřilo místo Cavern Club v Liverpoolu.⁴⁴ V dubnu roku 1961 se kapela vrátila do Hamburku, kde podepsala angažmá s majitelem klubu Top Ten Peterem Eckhornem. V průběhu pobytu téhož roku vznikly nahrávky coververze písně *Ain't She Sweet* a vlastní instrumentální skladby *Cry For A Shadow*.⁴⁵

⁴³ Lewisohn, Mark. *The Beatles: All These Years*. 1. Vol. 1. New York: Crown Archetype, 2013. s. 317.

⁴⁴ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Chronicle the Definitive Day-by-Day Guide to the Beatles' Entire Career*. Chicago: Chicago Review Press, 2010. s. 22-25.

⁴⁵ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Chronicle the Definitive Day-by-Day Guide to the Beatles' Entire Career*. Chicago: Chicago Review Press, 2010. s. 31-32.

Nahrávky kapely se začaly hrávat v éteru britských rozhlasových stanic, což vedlo Raymonda Jonese k anabázi po místních obchodech s gramodeskami, aby si singl mohl zakoupit. Dne 8. října 1961 zavítal také do obchodu NEMS (North East Music Stores) Briana Epsteina ve Whitechapele. Epstein desku neměl, ale začal pátrat po neznámé kapele. Dne 9. listopadu 1961 se vypravil do Cavern Clubu a o měsíc později již byla dojednána manažerská smlouva mezi Beatles a Epsteinovou společností NEMS Enterprises. V roce 1962 získala skupina The Beatles smlouvu u společnosti EMI a začala nahrávat své debutové album pod vedením producenta George Martina, kterého jim představil jejich nový manažer Brian Epstein. V průběhu nahrávání kapela nahradila bubeníka Petera Besta za Ringa Starra a od té doby fungovala již ve stejném složení až do roku 1970.⁴⁶ Album *Please Please Me* bylo vydáno 22. března 1963.⁴⁷ The Beatles poté ve stejné nahráli a vydali alba *With The Beatles* (1963)⁴⁸, *A Hard Day's Night* (1964)⁴⁹, *Beatles For Sale* (1964)⁵⁰, *Help!* (1965)⁵¹, *Rubber Soul* (1965)⁵², *Revolver* (1966)⁵³, *Sgt Pepper's Lonely Hearts Club Band* (1967)⁵⁴, *Magical Mystery*

⁴⁶ Giuliano, Geoffrey. *Dark Horse: The Secret Life of George Harrison*. London: Pan Books, 1991. s. 51-52.

⁴⁷ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 32.

⁴⁸ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 37.

⁴⁹ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 47.

⁵⁰ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 53.

⁵¹ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 62.

⁵² Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 69.

⁵³ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 84.

⁵⁴ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 114.

Tour (1967)⁵⁵, *The Beatles* (1968)⁵⁶, *Yellow Submarine* (1969)⁵⁷, *Abbey Road* (1969)⁵⁸ a *Let It Be* (1970)⁵⁹ které bylo poslední před rozpadem kapely.

2.2 Sólová kariéra

Po rozpadu kapely The Beatles se George Harrison vydal na svou sólovou kariéru. Ještě před rozpadem začal Harrison nahrávat a vydal dvě sólová alba *Wonderwall Music* a *Electronic Sound*, na nichž dominují instrumentální skladby. V prosinci 1969 se Harrison přidal ke krátkému evropskému turné americké skupiny Delaney & Bonnie and Friends jako hostující kytarista a zpěvák. Během turné s kapelou, v níž hráli také Eric Clapton, Bobby Whitlock a Jim Gordon, se Harrison začal věnovat hře na slide kytaru a inspirován svým duchovním hledáním začal psát skladbu *My Sweet Lord*, která se stala jeho prvním sólovým singlem.⁶⁰ V roce 1970 vydal trojalbum s názvem *All Things Must Pass*, na jehož nahrávání se podíleli také hudebníci Ringo Starr, Eric Clapton, Gary Wright, Billy Preston, Klaus Voormann, členové skupiny Delaney and Bonnie's Friends a kapela Apple Badfinger.⁶¹ V roce 1971 zorganizoval Harrison na žádost Ravi Shankara charitativní akci nazvanou Koncert pro Bangladéš. Tato významná událost se konala v newyorské Madison Square Garden a přilákala více než 40 000 návštěvníků.⁶² V roce 1973 vydal George Harrison album s názvem *Living in the Material World*, které bylo poznamenáno jeho duchovními zájmy a hinduistickými vlivy. Album se drželo na prvním místě žebříčku alb Billboard po dobu pěti týdnů.⁶³ V prosinci roku 1974 vydal své čtvrté sólové album s názvem *Dark Horse*, které se stalo

⁵⁵ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 131.

⁵⁶ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 163.

⁵⁷ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 164.

⁵⁸ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 192.

⁵⁹ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 199.

⁶⁰ Harry, Bill. *The George Harrison Encyclopedia*. London: Virgin Books, 2003. s. 84-85.

⁶¹ Badman, Keith. *The Beatles Years. after the Break-up: 1970-2001*. London: Omnibus Press, 2001. s. 12.

⁶² Harry, Bill. *The George Harrison Encyclopedia*. London: Virgin Books, 2003. s. 16.

⁶³ Badman, Keith. *The Beatles Years. after the Break-up: 1970-2001*. London: Omnibus Press, 2001. s. 88.

předmětem rozporuplných reakcí od fanoušků i hudebních kritiků. Album bylo ovlivněno hudebními prvky rocku, folku i indické hudby, a bylo charakteristické temnými texty a silnými emocionálními náboji. *Dark Horse* se stal nejméně příznivě hodnoceným počinem v rámci Harrisonovy sólové hudební kariéry, což se zčásti přisuzuje jeho výrazně experimentálnímu přístupu k hudbě a odlišnosti od jeho předchozích alb.⁶⁴ Album *Thirty Three & 1/3*, vydané v roce 1976, představovalo první sólové album George Harrisona, které bylo vydáno pod jeho vlastní nahrávací společností Dark Horse Records. Tento krok pro něj znamenal důležitý milník v jeho kariéře, jelikož mu umožnil nejen plnou kontrolu nad produkčním procesem, ale také větší kreativní svobodu a nezávislost na velkých hudebních vydavatelstvích.⁶⁵ V listopadu roku 1987 vydal Harrison platinové album s názvem *Cloud Nine*, které produkoval spolu s Jeffem Lynnem z kapely Electric Light Orchestra (ELO). Album obsahovalo nejen řadu úspěšných skladeb, ale také Harrisonovo provedení skladby Jamese Raye s názvem *Got My Mind Set on You*, která se stala v USA jedničkou hitparád a ve Velké Británii dosáhla druhého místa.⁶⁶

George Harrison byl také jedním ze zakládajících členů kapely Traveling Wilburys, kterou spolu s Jeffem Lynnem, Royem Orbisonem, Bobem Dylanem a Tomem Pettym založil v roce 1988. Tento projekt se stal zásadním milníkem v hudební kariéře všech zúčastněných umělců a získal si velkou popularitu díky unikátnímu spojení různých hudebních stylů a osobností. Traveling Wilburys nikdy nevystupovali živě a skupina po vydání jejich druhého alba *Traveling Wilburys Vol. 3* již znovu nenahrávala.⁶⁷

V roce 1977 byla Harrisonovi diagnostikována rakovina hrtanu, což představovalo závažnou zdravotní komplikaci. V květnu roku 2001 byla veřejnost informována o tom, že Harrison podstoupil operaci, během níž byla odstraněna zhoubná tkáň z jedné z jeho plic. V červenci téhož roku bylo oznámeno, že se Harrison léčí na klinice ve

⁶⁴ Badman, Keith. *The Beatles Years. after the Break-up: 1970-2001*. London: Omnibus Press, 2001. s. 111.

⁶⁵ Badman, Keith. *The Beatles Years. after the Break-up: 1970-2001*. London: Omnibus Press, 2001. s. 181.

⁶⁶ Harry, Bill. *The George Harrison Encyclopedia*. London: Virgin Books, 2003. s. 92.

⁶⁷ Harry, Bill. *The George Harrison Encyclopedia*. London: Virgin Books, 2003. s. 379.

Švýcarsku s nádorovým onemocněním mozku. Dne 29. listopadu 2001 zemřel v Beverly Hills v Los Angeles ve věku 58 let.⁶⁸

⁶⁸ Thompson, Graeme. *George Harrison: Behind the Locked Door*. Velká Británie: Omnibus Press, 2016. s. 394.

3 Technické zázemí

V této kapitole se zaměřuji na technické zázemí George Harrisona a popisuji kytary, zesilovače a efekty, které byly použity na albech, která jsou v práci analyzována. Uvádím pouze ty nástroje, které jsou relevantní pro dané alba.

3.1 Typy používaných kytar

Značka kytary	Rok pořízení
Gretsch 6128 Duo Jet (1957)	1961
Gibson J-160E (1962)	1962
Gretsch 6122 Country Gentleman	1963
Rickenbacker 425 (1962)	
Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean	
Jose Ramirez A-1	1964
Rickenbacker 360-12 (1963)	
Gretsch 12string	
Rickenbacker 360-12 (1965)	1965
Fender Stratocaster (1961)	
Gibson ES-345	
Epiphone E230TD(V) Casino	1966
Gibson SG Standard	
Gibson J-200	1968
Gibson Les Paul Standard	
Fender Rosewood Telecaster (1968)	

Tabulka 1: tabulka s přehledem značek používaných kytar

V roce 1961 si George Harrison pořídil kytaru Gretsch 6128 Duo Jet (1957). Tento konkrétní nástroj byl původně černý, ale Harrison si jej nechal přelakovat na tmavě zelenou barvu, která se stala charakteristickou pro jeho kytaru. Na rozdíl od standardního modelu měla Harrisonova kytara jeden snímač Gibson PAF na místo klasických Gretsch Filter'Tron snímačů. Ten dodával zvuku kytary větší výkon

a agresivitu, což využíval při svých sólových výstupech.⁶⁹ Kytara byla osazena vibratem Bigsby.⁷⁰

Gibson J-160E (1962) si Harrison pořídil v roce 1962. Jednalo se o akusticko-elektrickou kytaru s tělem typu dreadnought. Vyrobená byla ze smrkového dřeva. Tento model byl poprvé uveden na trh v roce 1954 a rychle se stal populárním mezi hudebníky díky svému vynikajícímu zvuku a snadné hrátelnosti. Kytara byla vybavena snímačem P-90 a elektronikou, což umožnilo její použití při hraní v hlučném prostředí nebo při nahrávání. Kytara George Harrisona měla speciální označení „J-160E“.⁷¹

Gretsch 6122 Country Gentleman byla elektroakustická kytara s hollow body designem. Tento model byl vyráběn od roku 1958 a stal se populárním mezi rockovými kytaristy. Kytara měla dva snímače Filter'Tron, Bigsby vibrato a unikátní vzhled díky oranžovému lakovanému tělu, bindingu a headstocku se stříbrnými ozdobami.⁷² Harrison si kytaru pořídil v červnu roku 1963. Kytara disponovala tělem se dvěma zaoblenými výřezy a „f“ otvory. Hmatník byl vyroben z ebenového dřeva. Kytara byla vybavena dvěma snímači Filter Tron s double-coil konstrukcí, třemi mosaznými knoflíky a vibratem Gretch Bigsby.⁷³

Rickenbacker 425 (1963) byla elektrická kytara se solid body designem. Tento model pocházel z americké firmy Rickenbacker a byl vyráběn od roku 1958 do roku 1965. Harrisonova kytara byla vyrobena v roce 1963 a měla tmavě hnědé lakované tělo s bílým pickguardem, dva snímače single-coil, tremolo vibrato, dva ovladače hlasitosti a jednu tónovou clonu. Kytaru používal pro televizní nahrávání v roce 1964. A na turné v roce 1963 ve Švédsku a Británii.⁷⁴

⁶⁹ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 52-53.

⁷⁰ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 348.

⁷¹ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 72.

⁷² Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 89-91.

⁷³ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 347.

⁷⁴ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 351.

Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean (1962) byla akusticko-elektrická kytara s hollow body designem, která byla vyráběna v letech 1958 až 1980 americkou firmou Gretsch. Harrisonova verze byla vyrobena v roce 1962 a měla oranžovohnědé lakované tělo, dva snímače single-coil, Gretsch Bigsby vibrato, tři ovladače hlasitosti a jednu tónovou clonu.⁷⁵

Jose Ramírez A-1 byla klasická španělská akustická kytara, která byla vyrobena v roce 1965 firmou Jose Ramírez. Harrison ji získal během natáčení filmu *Help!* v roce 1965 a použil ji například v písni *I Need You* z alba *Help!*. Kytara měla tělo z cedrového dřeva s palisandrovým hmatníkem a rozměry 4/4. Díky úzkému krku bylo hraní na nástroj pohodlné. Přední deska byla vyrobena z jemného smrkového dřeva, zatímco zadní deska a boky byly vyrobeny z kvalitního brazilského palisandru. Hmatník byl zhotoven z tvrdého ebenového dřeva a nultý pražec byl vyroben z kosti. Kobyłka byla mírně nakloněná, aby se zlepšila intonace basových strun. Kytara měla hlasitý a jasný tón.⁷⁶

Harrisonovým dalším nástrojem byla kytara Rickenbacker 360-12 (1963). Jedná se o elektrickou kytaru s twelve-string designem, vyráběnou americkou společností Rickenbacker. Harrisonova verze byla vyrobena v roce 1963 a disponovala tělem z javoru, dvěma single-coil snímači, tremolo vibrátem, třemi ovladači hlasitosti a jednou tónovou clonou.⁷⁷

Gretsch 12-string byla elektrickou kytaru s twelve-string designem, kterou vyrábí americká společnost Gretsch. Harrisonova verze, vyrobená v roce 1963, disponovala tělem z javoru s dvojitou výřezovou designovou kresbou a dvěma snímači Filter'Tron. Kytara disponovala velmi bohatým a plným zvukem, s charakteristickým „jangle“ zvukem twelve-string kytar. Harrison ji úspěšně využil v mnoha písních The Beatles, jako například *You've Got to Hide Your Love Away*, nebo *I Need You*.⁷⁸

⁷⁵ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 100.

⁷⁶ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 350.

⁷⁷ Smith, Richard R. *The History of Rickenbacker Guitars*. Fullerton Calif.: Centerstream, 1987. s. 190-191.

⁷⁸ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 148.

Rickenbacker 360-12 (1965) představuje novější model twelve-string elektrické kytary, kterou vyrábí americká společnost Rickenbacker. Harrisonova varianta kytary disponovala tělem vyrobeným z prvotřídního javoru s unikátním designem, dále byla vybavena dvěma single-coil snímači, tremolovým vibrátem a třemi potenciometry pro regulaci hlasitosti a jeden pro úpravu tónu. Kytara Rickenbacker 360-12 se vyznačuje vynikající akustickou kvalitou s unikátním zvukovým projevem, charakteristickým pro dvanáctistrunné kytary, který je charakterizován zvukem „chime“.⁷⁹

Elektrická kytara Fender Stratocaster (1961) je výrobkem americké společnosti Fender. Harrisonova varianta se vyznačovala tělem z olše a javoru, třemi single-coil snímači, tremolo vibrátem a pěti ovladači pro regulaci hlasitosti a tónu.⁸⁰ Fender Stratocaster se vyznačuje vynikající univerzálností zvuku a využitelností v široké škále hudebních žánrů, včetně rocku, blues a jazzu. George Harrison poprvé použil kytaru v roce 1965 a v následujících letech ji často využíval k interpretaci slidové techniky.⁸¹

Gibson ES-345 byl model polohollowbody elektrické kytary vyráběný americkou firmou Gibson. Harrisonova varianta konkrétně obsahovala tělo z javoru s vrchní deskou z téhož materiálu, vybavené charakteristickým „f“ otvorem, dva snímače typu humbucker, tremolo vibrátem a třemi potenciometry pro regulaci hlasitosti a tónu. Kytara Gibson ES-345 má teplý, plný zvuk a je často používána v jazzové a bluesové hudbě.⁸²

Epiphone E230TD(V) Casino je polohollowbody elektrickou kytarou, vyráběnou společností Epiphone. Harrisonova modifikovaná verze obsahovala tělo z javoru s „f“ otvorem, dva P-90 snímače a kobylkový tremolo systém. Kytara byla vyrobena v roce 1964.⁸³

⁷⁹ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 166.

⁸⁰ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 157.

⁸¹ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 345.

⁸² Duchossoir, A. R. *Gibson Electrics: The classic years: An illustrated history from the mid-'30s to the mid-'60s*. Milwaukee: Hal Leonard Corp., 1998. s. 234.

⁸³ Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001. s. 346.

Mezi další nástroje, které George Harrison používal, patřila kytara Gibson SG Standard. Jednalo se o kytaru typu solid body. Harrisonova varianta tohoto nástroje se vyznačovala tělem z mahagonu s charakteristickým dvojitým „rohem“, dvěma humbucker snímači a stopbar kobyolkovým systémem.⁸⁴

Gibson J-200 byla akustická kytara od značky Gibson, která byla vyrobena s tělem z javorového dřeva a vynikala svou nezaměnitelnou kobylkou typu „moustache“, šesti snímači a složitým vyřezávaným dekorem. Tento nástroj se vyznačoval výrazně plným a hlasitým zvukem, který je populární mezi hudebníky různých žánrů.⁸⁵

Gibson Les Paul Standard představuje solid body kytaru s tělem z mahagonu doplněným o javorovou kapku, dva humbucker snímače a stopbar kobyolkový systém.⁸⁶

Fender Rosewood Telecaster (1968) byla kytara, jejíž tělo bylo vyrobeno z růžového palisandru, což jí propůjčovalo specifický a charakteristický vzhled. S jednoduchým designem, který disponuje dvěma single-coil snímači a ovládacím prvkem, který umožňuje snadné ovládání hlasitosti a tónu nástroje hráčem.⁸⁷

3.2 Typy používaných aparátů

Značka aparátu	Rok pořízení
Les Paul Gibson GA-40	1960
VOX AC-30	1962
VOX AC-50	1963
VOX AC-100	1964
VOX 7120	1966
VOX Super Beatle	

Tabulka 2: tabulka s přehledem značek používaných aparátů

⁸⁴ Bulli, John. *Guitar history: Gibson SG*. Vol. 2. Westport: Bold Strummer Ltd., 1989. s. 7.

⁸⁵ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 223-224.

⁸⁶ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 224-225.

⁸⁷ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 237-238.

Společnost Gibson vyráběla v 50. a 60. letech lampový kytarový aparát Les Paul Gibson GA-40, jenž patřil mezi významné představitele tohoto typu aparátů. Díky svému výjimečnému zvukovému projevu si získal oblibu mezi řadou hudebníků, včetně George Harrisona, a stal se tak jedním z klíčových nástrojů pro výrazné a kvalitní zvukové vystoupení. Harrison si aparát pořídil v roce 1960. GA-40 disponoval výkonem 15 wattů, což bylo dostačující pro hudební vystoupení v klubovém prostředí. Tento lampový kytarový aparát nabízel dva kanály, z nichž jeden byl určen pro připojení kytary a druhý pro mikrofon. K silným stránkám aparátu patřil kvalitní reverb a tremolo efekt, které v té době patřily k velmi populárním zvukovým efektům.⁸⁸

V roce 1962 si Harrison pořídil další významný kytarový aparát, a to VOX AC-30. Jednalo se o lampový kytarový aparát, který se vyráběl společností VOX již od roku 1958.⁸⁹ VOX AC-30 disponoval výkonem 30 wattů a nabízel tři kanály: Normal, Brilliant a Vib-Trem, což umožňovalo vytvářet široké spektrum zvukových projevů. Kanál Normal byl určen pro vytváření čistého a prosvětleného zvuku, bez přídavných efektů, což jej činilo ideální volbou pro jednoduché a čisté kytarové party. Kanál Brilliant byl výkonnější a nabízel výraznější zvukovou charakteristiku, což umožňovalo kytaristům dosáhnout jasnějšího a více průrazného zvuku. Vib-Trem byl speciálně navržen pro použití s efekty tremola a reverbu. Tento kanál umožňoval kytaristům dosáhnout bohatých a proměnlivých zvukových projevů s vysokou úrovní detailů a dynamiky. Kanál Vib-Trem obsahoval dedikované ovládací prvky pro nastavení intenzity a rychlosti efektů, což umožňovalo kytaristům přizpůsobit si zvukový projev podle svých potřeb a preferencí.

VOX AC50 je legendární kytarový zesilovač, který získal významné místo ve světě rockové hudby. Jeho konstrukce se datuje do 60. let 20. století. AC50 využívá dvouválcový elektronkový design s důrazem na vynikající zvukové vlastnosti. S výkonem 50 wattů poskytuje dostatek síly pro živé vystoupení. Charakteristickým prvkem je jeho tradiční topologická struktura s dvojitými vstupy a třemi ovladači

⁸⁸ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 39.

⁸⁹ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 67-68.

(Volume, Treble, Bass). VOX AC50 se stal ikonou díky svému teplému, sytému zvuku a schopnosti reagovat na jemné nuance kytarové hry, což ho činí oblíbeným nástrojem mnoha profesionálních hudebníků.

Dalším Harrisonovým aparátem byl VOX AC-100. Pořídil si jej v roce 1964. Jednalo se opět o lampový aparát, jehož výroba probíhala v období let 1965 až 1970. Zesilovač AC-100 disponoval výkonem 100 wattů a nabízel čtyři kanály: Normal, Brilliant, Vib-Trem a Bass. Tento konkrétní model zesilovače se stal v šedesátých letech velmi populárním, zejména na britské rockové scéně, a to díky svému charakteristickému zvukovému projevu, který byl výrazný a plný detailů. Tento zvukový projev se ukázal být ideálním pro větší koncertní sály a stadiony, kde se díky vysokému výkonu zesilovače projevil jeho plný potenciál. Zesilovač byl vybaven čtyřmi lampovými stupni a šesti reproduktory.⁹⁰

VOX 7120 představoval zesilovač s vysokým výkonem, vyrobený firmou VOX v období 1968-1970. Tento zesilovač byl konstruován s ohledem na potřeby profesionálních hudebníků a nabízel vysoký výkon 100 wattů, který byl vhodný pro použití na koncertech a větších pódíích. Díky svému robustnímu stavění a kvalitním komponentům disponoval zesilovač VOX 7120 dvěma 12" reproduktory, které umožňovaly dosáhnout silného zvukového projevu s vynikajícími basovými frekvencemi.

VOX Super Beatle byl kytarový aparát, který vyráběla firma VOX v letech 1963 až 1968. Aparát měl výkon 120 wattů a byl vybaven čtyřmi 12" reproduktory, což umožňovalo dosáhnout silného zvukového projevu. Byl navržen jako výkonový zesilovač pro použití na velkých koncertech a stadionech, kde byla potřeba silný a výrazný zvuk. George Harrison si tento aparát pořídil v roce 1966.⁹¹

⁹⁰ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 133-134.

⁹¹ Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015. s. 194-195.

3.3 Typy používaných efektů

Maestro Fuzz-Tone byl první kytarový efektní pedál na světě, který produkoval zkreslený zvuk. Tento efekt se stal velmi populárním v 60. letech. Fuzz-Tone měl velmi jednoduchý design a byl vybaven jedním spínačem a dvěma ovladači (Volume a Attack). Ovladač Volume sloužil k nastavení hlasitosti efektu, zatímco ovladač Attack určoval intenzitu zkreslení zvuku.⁹²

WEM Pep Box Fuzz byl vintage fuzzový efekt, který byl vyroben v 70. letech britskou společností WEM (Watkins Electric Music). Pep Box Fuzz vytváří intenzivní a zkreslený zvuk, který je ideální pro tvorbu těžkých riffů a rockových sól. Tento efekt obsahuje tři ovladače, Volume, Fuzz a Tone, které umožňují kytaristům přizpůsobit a nastavit zvuk podle svých preferencí.

Kytarový efekt VOX Tone Bender je jedním z nejznámějších fuzzových efektů ve světě kytarového zesilovače. Tento efekt se stal populárním na konci 60. let a jedná se o analogový efekt, který vytváří „špinavý“, zkreslený zvuk. Tone Bender má tři verze: MkI, MkII a MkIII, přičemž každá z nich má odlišné vlastnosti a zvukové charakteristiky. Tento efekt se používá pro tvorbu vintage zvuků a těžkých riffů.

⁹² Hicks, Michael. *Sixties rock garage, psychedelic, and other satisfactions*. Urbana: University of Illinois Press, 2000. s. 18.

4 Analýza interpretace George Harrisona ve vybraných skladbách skupiny The Beatles

4.1 Diskografie

Název alba	Vydavatel	Rok vydání
Please Please Me	Parlophone	1963
With The Beatles	Parlophone	1963
A Hard Day's Night	Parlophone	1964
Beatles for Sale	Parlophone	1964
Help!	Parlophone	1965
Rubber Soul	Parlophone	1965
Revolver	Parlophone	1966
Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band	Parlophone	1967
Magical Mystery Tour	Parlophone	1967
The Beatles	Apple	1968
Yellow Submarine	Apple	1969
Abbey Road	Apple	1969
Let It Be	Apple	1970

Tabulka 3: tabulka studiové diskografie

Analyzována byla všechna alba skupiny The Beatles od roku 1963 do roku 1970. První dvě studiová alba The Beatles, *Please Please Me* a *With The Beatles*, vydaná v roce 1963, jsou si velmi podobná. Na obou albech se nacházejí jak coververze, tak originální skladby skupiny. Většina skladeb na těchto albech je energických rockových a rock'n' rollových. Na druhém zmíněném albu se však objevují i skladby v soulovém stylu.

A Hard Day's Night představuje první studiové album The Beatles, na kterém nebyly zařazeny žádné coververze. Harrison zde poprvé používá dvanáctistrunnou kytaru

Rickenbacker 360-12. Album dále přináší širší spektrum hudebních stylů, mezi něž patří například bolero nebo tango.

Čtvrtým v pořadí je *Beatles for Sale*. Jde o album, které se vyznačuje větším podílem melancholie a smutku, v porovnání s předchozími alby skupiny. Texty skladeb se často zabývají tématy, jako je osamělost, ztráta lásky a úzkost. *Beatles for Sale* získalo mezi fanoušky skupiny velkou oblibu a je považováno za jedno z klíčových alb v jejich diskografii.⁹³

Help! je páté studiové album od The Beatles, vydané v roce 1965. Bylo vydáno v době, kdy se skupina potýkala se zvýšeným tlakem a s nároky na vystupování, což se promítlo i do nálady na albu – skladby se vyznačují větší vážností a závažnějšími tématy než předchozí alba skupiny. Objevují se zde prvky různých hudebních stylů jako rock, country a folk.⁹⁴

Rubber Soul je považováno za průlomové album ve vývoji hudby The Beatles, na kterém se skupina začala více zaměřovat na experimentování s novými hudebními styly a technologiemi, jako je například použití sitarových motivů nebo zvukových efektů.⁹⁵

Alba *Revolver* a *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* jsou považována za jedny z nejvýznamnějších alb v historii populární hudby, která přinesla mnoho nových prvků a inovací. Alba se vyznačují experimentálním přístupem ke skladbám, použitím nových hudebních nástrojů, jako jsou například smyčcové nástroje nebo indické hudební nástroje, a také inovativními technikami nahrávání.⁹⁶

Magical Mystery Tour je deváté studiové album skupiny, vydané v roce 1967. Původně bylo vydáno jako soundtrack k televiznímu filmu stejného názvu. Obsahuje celkem 11 skladeb, včetně několika hitových singlů jako jsou *I Am the Walrus* a *Hello, Goodbye*.

⁹³ MacDonald, Ian, Tomáš Zábanský, and David Záleský. *Revoluce v hlavě: Beatles, jejich písně a 60. léta*. Praha: Volvox Globator, 2015. s. 129.

⁹⁴ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 55-60.

⁹⁵ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 202.

⁹⁶ Miles, Barry. *The Beatles Diary: Volume 1: The Beatles years*. London: Omnibus Press, 2001. s. 206.

Magical Mystery Tour se vyznačuje experimentálním přístupem k nahrávání, použitím neobvyklých hudebních nástrojů a technik, a také neotřelými texty skladeb.⁹⁷

The Beatles, známé také jako *The White Album*, je nahráno jako dvojalbum. Obsahuje celkem 30 skladeb, které se vyznačují různorodostí hudebních stylů a témat. Album zahrnuje celou řadu hudebních žánrů, jako jsou rock, blues, folk, psychedelický rock, a také experimentální zvukové efekty.⁹⁸

Album *Yellow Submarine* obsahuje písně, které nejsou klasickými skladbami The Beatles, ale jsou spíše experimentální a využívají neobvyklých zvuků a efektů. V tomto albu se George Harrison objevuje jako kytarista pouze ve třech skladbách.⁹⁹

Abbey Road se vyznačuje nejen výjimečnými hudebními aranžmá a kreativními texty, ale také neobvyklou strukturou, kdy jednotlivé skladby přecházejí jedna v druhou bez přestávky a vytvářejí tak dojem jediné dlouhé skladby. Harrison je zde již jako kytarista zastoupen ve všech skladbách.

Poslední album skupiny The Beatles *Let It Be* se vyznačuje méně komplexním hudebním stylem. Bylo vydáno po rozpadu skupiny. Nahráváno bylo za velmi složitých podmínek, což se promítlo i do jeho konečné podoby. Během nahrávání docházelo k velkým neshodám mezi členy skupiny a album také nebylo dobře přijato kritikou.¹⁰⁰

Skladby všech uvedených alb jsou podrobeny analýze a následně rozděleny do podkapitol věnujících se doprovodné hře a přístupu k sólovému projevu.

⁹⁷ MacDonald, Ian, Tomáš Záborský, and David Záleský. *Revoluce v hlavě: Beatles, jejich písně a 60. léta*. Praha: Volvox Globator, 2015. s. 254.

⁹⁸ MacDonald, Ian, Tomáš Záborský, and David Záleský. *Revoluce v hlavě: Beatles, jejich písně a 60. léta*. Praha: Volvox Globator, 2015. s. 224.

⁹⁹ MacDonald, Ian, Tomáš Záborský, and David Záleský. *Revoluce v hlavě: Beatles, jejich písně a 60. léta*. Praha: Volvox Globator, 2015. s. 222.

¹⁰⁰ Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Recording Sessions: The Official Story of the Abbey Road Years 1962-1970*. Vacaville: Bounty Books, 2005. s. 162.

4.2 Analýza kytarové hry George Harrisona v letech 1963–1966

Rok 1963

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
I Saw Her Standing There	Rock and roll	Gretsch 6128 Duo Jet
Misery	Rock and roll	Gretsch 6128 Duo Jet
Anna (Go to Him)	Soul	Gretsch 6128 Duo Jet
Chains	Rock and roll	Gretsch 6128 Duo Jet
Boys	Rock and roll	Gretsch 6128 Duo Jet
Ask Me Why	Merseybeat	Gibson J-160E
Please Please Me	Merseybeat	Gretsch 6128 Duo Jet
Love Me Do	Merseybeat	Gibson J-160E
P.S. I Love You	Merseybeat	Gibson J-160E
Baby It's You	Merseybeat	Gretsch 6128 Duo Jet
Do You Want to Know a Secret	Merseybeat	Gibson J-160E
A Taste of Honey	Balada	Gretsch 6128 Duo Jet
There's a Place	Merseybeat	Gretsch 6128 Duo Jet
Twist and Shout	Rock and roll	Gretsch 6128 Duo Jet

Tabulka 4: tabulka skladeb z alba *Please Please Me* z roku 1963 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Skladby *I Saw Her Standing There*, *Boys* a *Twist and Shout* lze zařadit do hudebního žánru nazývaného rock and roll, který měl významný vliv na vývoj populární hudby v 50. a 60. letech. Tato hudební stylistika se vyznačuje charakteristickým rytmickým drivem, rychlými, opakujícími se kytarovými riffy a technikami jako jsou bendy a vibrato.

Ve skladbě všech třech skladbách Harrison využívá právě tyto prvky rock and rollové kytarové interpretace. Jeho kytarová hra je plná energie a rytmu, a to zejména díky silnému akordickému hraní a opakování kytarových riffů. Harrison také využívá bendy a vibrato, které přidávají do jeho hry osobitý výraz. Interpretace George Harrisona v této skladbě zahrnuje použití kytary Gretsch 6128 Duo Jet (1957), která je zapojena

do zesilovače Vox AC30. Dalším důležitým prvkem samotné nastavení zvuku. Rock and rollové nastavení kytarových zesilovačů se vyznačuje kombinací několika klíčových parametrů. Prvním z nich je zvýšení hlasitosti zesilovače, často se překračuje hranice jeho fyzických možností, aby byl dosažen silný, hutný zvuk. Pro dosažení tohoto efektu se často využívá vysoké úrovně příkonu a hlasitosti zesilovače. Dalším důležitým aspektem rock and rollového nastavení je použití předzesilovače na vysokém stupni zkreslení. Tento efekt je dosažen buď pomocí předzesilovače s vysokou zesílením, nebo pomocí použití efektového pedálu zkreslení. Tímto způsobem se dosahuje charakteristického zkresleného zvuku, který je typický pro rock and roll. Důležitou roli hraje také nastavení ekvalizéru. V rock and rollovém nastavení se často zdůrazňují středy a výšky, čímž se zvyšuje průraznost a jasnost zvuku. Tímto způsobem se kytarový zvuk stává výraznějším a vyniká v rámci celého hudebního mixu. Harrison ve skladbě použil klasický kytarový zvuk, který je charakteristický pro rockové kapely 60. let. Harrison na album hrál na zesilovač Vox AC30, který je známý svým teplým a plným zvukem. Pro dosažení zvuku jako na nahrávce je potřeba využít vysoký stupeň zkreslení předzesilovače, který dodával kytarovému zvuku potřebnou syrovost. Co se týče ekvalizéru, Harrison preferoval vyvážený zvuk se středovým zdůrazněním. To přispívalo k tomu, že se jeho kytarový zvuk dobře prosazoval v hudebním mixu a byl slyšitelný i při vysoké hlasitosti. Pokud jde o efekty, ve skladbách *I Saw Her Standing There*, *Boys* a *Twist and Shout* Harrison žádné nevyužíval. Jeho zvuk byl spíše čistý a přímý, bez výrazných efektových manipulací.

Po kombinaci analýzy studiové i koncertní verze, lze pozorovat, že skladba *I Saw Her Standing There* je interpretována převážně v „nízkých polohách“. Při takovéto hře je struna rozkmitána více než u hry ve „vysokých polohách“ nástroje. Tento faktor výrazně ovlivňuje barevnost zvuku. Harrison v této skladbě nepoužívá střídavý úder trsátkem, ale omezuje se pouze na úder směrem dolů. Během koncertní interpretace lze pozorovat, že struna je trefena spíše boční stranou trsátka, což má také zásadní vliv na barvu zvuku. Ke srovnání jsem vybrala skladbu *Louie Louie* od skupiny The Kingsmen. Ta byla vydána také v roce 1963 a vychází z rock and rollu. Srovnání odhaluje, že obě sdílí energický a živelný charakter. Skladba *Louie Louie* je rovněž známá svým jednoduchým, ale chytlavým kytarovým riffem. V rámci jednoduchého

Je třeba poznamenat, že konkrétní nastavení zesilovače Vox AC30 ve spojení s kytarou Gretsch 6128 Duo Jet (1957) nejsou veřejně známá nebo zdokumentovaná. Moje předchozí zmínka o nastavení zesilovače byla založena pouze na mé vlastní domněnce a vytvoření simulace.

Ve skladbě *Twist and Shout* byl také použit zesilovač Vox AC30 v kombinaci s kytarou Gretsch 6128 Duo Jet. Nicméně, ve skladbě *Twist And Shout* je kytarový zvuk ještě syrovější a agresivnější než v předchozích analyzovaných skladbách. To je dosaženo zvýšením hlasitosti zesilovače a použitím vyššího stupně zkreslení ve vyšších frekvencích. Je také důležité zmínit, že ve skladbě *Twist And Shout* je kytarový zvuk více ve středu pozornosti a výraznější ve srovnání s ostatními nástroji v hudebním mixu. To je opět dosaženo pomocí vhodného nastavení ekvalizéru, který zdůrazňuje středové frekvence a dodává kytarovému zvuku průraznost a výraznost. Riff zaznívající během celé skladby je jednoduchý, ale opět snadno zapamatovatelný a průrazný. V sóle Harrison využívá opakujícího se motivu. (noty str. 966) V některých částech skladby používá techniku palm muting, což je technika, při níž se dlaní přitlačuje na struny poblíž kobyly, čímž se dosahuje tlumeného a rytmického zvuku.

Další velmi početnou skupinou vyskytující se na album *Please Please Me* jsou skladby vycházející z hudebního stylu Merseybeat. Patří zde vybrané *Ask Me Why*, *Please Please Me*, *Baby It's You*, *Do You Want to Know a Secret*, *There's a Place*. Hudební styl Merseybeat je žánr rockové hudby, který se vyvinul v 60. letech v Liverpoolu a okolí, a stal se známý právě díky skupinám jako The Beatles, The Searchers či Gerry and the Pacemakers. Elektrické kytary v Merseybeatu mají významnou roli a přispívají k celkovému zvuku žánru. V Merseybeatu jsou kytary často používány ve vícevrstevném aranžmá, kde se různé kytarové party prolínají a vytvářejí bohatý a plný zvuk. Rytmy kytar jsou obvykle svěží a rytmické, často s důrazem na akcentované akordy. Co se týče stylu hry na elektrickou kytaru v Merseybeatu, je to často kombinace akordového doprovodu, jednoduchých riffů a melodií. Důležitým prvkem je také používání bendů, vibrata a dalších podobných technik.

Skladba *Ask Me Why* představuje první příklad, kdy Harrison využil elektroakustickou kytaru Gibson J-160E (1962) ve spojení se zesilovačem Vox AC30. Tato kombinace umožňuje přenést akustický zvuk do zesilovače určeného pro elektrické kytary, čímž

dodává akustickému nástroji kovovější charakter. Harrison v rámci své hry kombinuje doprovodný rytmus s technikou zvanou arpeggio, při které kytarista rozloženě hraje akord po jednotlivých tónech, obvykle od nejnižšího po nejvyšší. Harrison pracuje také s akcenty, které skladbě dodává další dodávají dynamiku. Nastavení zesilovače je znázorněno v tabulce.

BASS	MIDS	TREBLE
3-4	3-4	6-7

Tabulka 6: nastavení zesilovače ve skladbě *Ask Me Why*

Ve skladbě *Please Please Me* začíná Harrison úvodním riffem hraným v oktávách. Při této technice využívá hru trsátkem v kombinaci s prsty na pravé ruce. Tuto techniku pak dále aplikuje ve spojení s doprovodným rytmem po celou délku skladby. Riff je založen na jednoduchém opakujícím se motivu, což bylo pro hudební styl, ze kterého skladba vychází typické. Skladba je nahrána na kytaru Gretsch 6128 Duo Jet se zapojením do zesilovače Vox AC30. Harrisonův kytarový zvuk jasný a přímočarý, s důrazem na střední frekvence.

Skladba *Baby It's You* je interpretována na kytaru Gretsch 6128 Duo Jet z roku 1957. Pro zesílení zvuku je opět použit zesilovač Vox AC30. Harrisonův kytarový zvuk jasný a plný, s lehkým zkreslením. V rámci této skladby George Harrison především zajišťuje doprovodnou kytaru s jednoduchým rytmickým doprovodem. Ve skladbě se objevuje sólo hrané na dvě nejnižší struny kytary. Melodie tohoto sóla je inspirována originální verzí od skupiny The Shirelles. Podle charakteristického zvukového projevu v sólové pasáži lze předpokládat, že Harrison využívá jednostranný úder trsátkem směrem dolů. Toto tvrzení není potvrzeno prostřednictvím dochovaných koncertních nahrávek, nicméně je testováno a porovnáváno s nahrávkou, na které je demonstrován střídavý úder. Takové interpretační provedení je charakterizováno nižším tempem a výraznějšími mezerami mezi jednotlivými notami. Důvodem volby tohoto provedení může být krátkoletá interpretační praxe.

Skladba *Do You Want to Know a Secret* je hrána stejně jako skladba *Ask Me Why* na kytaru Gibson J-160E. Zapojena byla zřejmě opět do zesilovače VOX AC30. Zvuk aparátu je nastaven tak, aby měl výraznější vysoké tóny. Ve skladbě Harrison používá

kombinaci melodií a akordových strummingů pro vytvoření chytlavých a harmonických riffů.

Skladba *There's a Place* je interpretována na kytaru Gretsch 6128 Duo Jet (1957) v kombinaci se zesilovačem VOX AC30. Harrison v této skladbě uplatňuje svou charakteristickou techniku kombinace hry trsátkem a prsty. Jeho interpretace v této skladbě je založena také na použití trsátka v kombinaci s hrou prsty. Harrison ve své interpretaci využívá akordového doprovodu, arpeggia a také různé techniky bendování strun. Objevuje se zde kytarový riff, který je hrán v oktávách. Ve skladbě má kytara mírně zkreslený zvuk. Nastavení kytarového aparátu je znázorněno v tabulce.

BASS	MIDS	TREBLE
3-4	3-4	6-7

Tabulka 7: nastavení zesilovače ve skladbě *There's a Place*

Celkově je skladba *There's a Place* skvělým příkladem typických prvků hudebního stylu merseybeat, ze kterého vychází.

Další interpretačně zajímavou skladbou na albu *Please Please Me* je *Anna (Go to Him)*, která vychází z hudebního stylu soul. Tento hudební styl vznikl v 50. a 60. letech 20. století a je charakterizován svými výraznými vokály, emocionálním projevem a rytmicky bohatou hudbou. Kytara hraje v soul hudbě důležitou roli a přispívá k vytvoření specifického zvuku tohoto žánru. Co se týče kytarové techniky, soul obvykle využívá různé styly hry, včetně rytmických akordů, melodií a sóla. Kytaroví hráči v soul hudbě často používají techniku palm muting, která spočívá v tlumení strun dlaní ruky, což dodává rytmickému zvuku hladší a tlumenější charakter. Pokud jde o nastavení kytarových zesilovačů, soul hudba preferuje teplý a plný zvuk s výraznými basy a jemným zkreslením. Celkově je soul hudba proslulá svým živým a energickým zvukem, který kombinuje prvky R&B, gospelu, blues a jazzu. Harrison na kytaru ve skladbě *Anna (Go to Him)* nepoužívá příliš složité techniky, ale svou hrou přispívá k emocionálnímu výrazu skladby. Ve skladbě je slyšet jednoduchý, ale účinný kytarový riff, který tvoří základní melodičnost skladby. Tento riff je hraný na elektrickou kytaru Gretsch 6128 Duo Jet (1957) a je charakteristický opakováním melodie a rytmickou

stabilitou. Harrison v této skladbě napodobuje riff, který hraje klavír v originální verzi. Při hře kombinuje pro něj typický úder trsátkem kombinovaný s prsty na pravé ruce. Harrison kombinuje jednoduchost, bluesový vliv a dynamiku, což přispívá k charakteristickému zvuku této skladby a ukazuje jeho schopnost přizpůsobit se různým hudebním stylům s vlastním unikátním přístupem.

Skladba *A Taste of Honey* je popový standard, který napsali Bobby Scott a Ric Marlow. Původně se jednalo o instrumentální skladbu napsanou pro broadwayskou verzi britské hry *A Taste of Honey* z roku 1958. Jedná se o jednu ze dvou skladeb, která vychází z jiného hudebního žánru než rock and roll nebo merseybeat. Typickými technikami hudebního stylu, ze kterého vychází skladba *A Taste of Honey* byly například přehrávání akordů ve voicings, používání akordových arpeggií a také používání vibrata v levé ruce nebo bendů. V případě kytarové interpretace George Harrisona ve skladbě *A Taste of Honey* lze pozorovat některé z těchto prvků. Konkrétně se jedná o použití arpeggií, voicings a vibrata.

Po celkovém shrnutí se na albu *Please Please Me* George Harrison soustředí na virtuózní akordovou hru, která vytváří stabilní a harmonický základ pro nahrané skladby. V rámci skladeb často využívá techniky akordového arpeggia ve spojení s doprovodným rytmem, což dodává skladbám zvukovou bohatost. Harrison v rámci tohoto alba implementuje také techniky, jako je bendování strun, slide (sjezd) a kombinovaná hra s použitím trsátka a prstů na pravé ruce. Pro účely srovnání jsem vybrala album *Surfin' USA* od hudební skupiny The Beach Boys. Toto album, vydané rovněž v roce 1963, vykazuje podobnou charakteristiku jako zmíněné album *Please Please Me*. Na albu *Surfin' USA* se nachází dvanáct nahrávek, přičemž většina z nich je inspirována hudebním stylem surf rock a rock and roll. Výrazným rozdílem oproti albu *Please Please Me* je počet instrumentálních skladeb. Zatímco The Beatles se na svém albu rozhodli nezařadit žádnou instrumentální skladbu, The Beach Boys naopak přidali do svého alba hned pět takových skladeb. Zde se otevírá široký prostor pro kytaristy kapely The Beach Boys. Kytaristé Carl Wilson a Al Jardine ve svých sólových pasážích často využívají techniku bendování strun. Jejich sólové pasáže jsou delší a mají typický bluesový charakter. Struktura těchto sól se rovněž opírá o bluesovou dvanáctku. Harrisonovy sólové pasáže mají převážně kratší charakter a jsou založené

na opakování melodických motivů. Jedná se spíše o jednoduché a chytlavé drobné riffy, které jsou snadno zapamatovatelné.

Z celkového pohledu lze konstatovat, že George Harrison na albu *Please Please Me* disponuje menším prostorem ve srovnání s kytaristy ze skupiny *The Beach Boys*, která byla vybrána ke srovnání. Nicméně i tak prokazuje svou schopnost vytvořit unikátní a nezaměnitelný kytarový zvuk a vykazuje vysokou míru nápaditosti, což významně přispívá k celkovému charakteru a kvalitě skladeb. Jeho unikátní technika hry trsátkem v kombinaci s prsty a kreativním přístupem k hře na kytaru přináší do hudby *The Beatles* nové a osvěžující prvky.

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
From Me to You	Merseybeat	Gretsch 6128 Duo Jet
Thank You Girl	Rock and roll	Gretsch 6128 Duo Jet
She Loves You	Merseybeat	Gretsch 6122 Country Gentleman
I'll Get You	Merseybeat	Gretsch 6122 Country Gentleman
I Want to Hold Your Hand	Rock and roll	Gretsch 6122 Country Gentleman
This Boy	Skiffle	Gibson J-160E

Tabulka 8: tabulka skladeb se Singly z roku 1963 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Z nahraných singlů z roku 1963 jsem vybrala následující: *From Me to You*, *She Loves You* a *I Want to Hold Your Hand*.

Skladba *From Me To You* je příkladem merseybeatového stylu, který vznikl v Liverpoolu v 60. letech. Harrison nahrál tuto skladbu na kytaru Gretsch 6128 Duo Jet, která byla připojena do zesilovače AC30. Ten byl nastaven na čistý zvuk kytary s mírně zkreslenými tóny. Pokud jde o techniku hry, Harrison využíval svou charakteristickou techniku kombinovaného hraní s trsátkem a prsty pravé ruky. Jde o opakující se melodii, která je charakteristická svou snadnou zapamatovatelností. Pro

sólovou pasáž přepíná Harrison přepínač na své kytáře, čímž přidává do své interpretace více výšek.

Skladba *She Loves You*, která je rovněž inspirována hudebním stylem merseybeat, byla nahrána na kytaru Gretsch 6122 Country Gentleman. Tato kytara byla zároveň použita v nahrávkách The Beatles poprvé. V uvedené skladbě se Harrison vynikajícím způsobem projevuje skrze svou interpretaci krátkého, avšak zároveň kompaktního a výrazného kytarového riffu. V kytarovém riffu se obratně uchyluje k technice slide. Tato technika přináší do skladby specifický zvukový efekt a umožňuje Harrisonovi vyjádřit hladké a precizní přechody mezi tóny. Doprovodný rytmus je obohacen o arpeggio.

Skladba *I Want to Hold Your Hand* vyniká frekventovaným použitím techniky bendování strun, která přispívá ke specifickému zvuku. Skladba obsahuje krátkou kytarovou předehru, která je opětovně založena na opakující se melodii. Během doprovodu Harrison využívá akordové arpeggio a krátké opakující se riffy založené na bendování strun. Skladba byla nahrána na kytaru Gretsch 6122 Country Gentleman, která byla připojena k zesilovači Vox AC 50. Tento zesilovač byl zároveň použit poprvé ve skladbách kapely The Beatles. Nastavení zesilovače bylo opět charakteristické pro Harrisonovu hru. Harrison preferoval nastavení zesilovače s důrazem na výraznější vysoké tóny, což přispívalo k jeho unikátnímu a rozpoznatelnému zvuku. Tato technika mu umožňovala dosáhnout výrazných a prořezávajících sólových partií, které byly typické pro jeho styl hraní na kytaru.

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
It Won't Be Long	Merseybeat / Rock	Gretsch 6122 Country Gentleman
All I've Got to Do	Soul	Gretsch 6122 Country Gentleman
All My Loving	Pop	Gretsch 6122 Country Gentleman
Don't Bother Me	Merseybeat	Gretsch 6122 Country Gentleman
Little Child	Rock and roll	?
Till There Was You	Bolero / Jazz	Jose Ramirez A-1
Please Mister Postman	Soul	Gretsch 6122 Country Gentleman
Roll Over Beethoven	Rock and roll	Gretsch 6122 Country Gentleman
Hold Me Tight	Rock and roll	Gretsch 6122 Country Gentleman
You Really Got a Hold on Me	Soul	Gretsch 6122 Country Gentleman
I Wanna Be Your Man	Rock and roll	Gretsch 6122 Country Gentleman
Devil in Her Heart	Bolero	Gretsch 6122 Country Gentleman
Not a Second Time	Pop rock	Gretsch 6122 Country Gentleman
Money (That's What I Want)	Rock and roll	Gretsch 6122 Country Gentleman

Tabulka 9: tabulka skladeb z alba With The Beatles z roku 1963 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Skladby z alba With The Beatles představují větší rozmanitost v hudebních stylech, ze kterých čerpají, ve srovnání s albem Please Please Me a singly z roku 1963. Na albu With The Beatles lze pozorovat širší spektrum hudebních vlivů, které se projevují v různých žánrech a stylových prvcích skladeb. Tato větší rozmanitost přináší album

With The Beatles do nové dimenze a ukazuje hudební růst skupiny od jejich předchozích nahrávek. Kapela ale stále ještě z větší části vychází z rock and rollu.

Mezi analyzované rock and rollové skladby patří *Roll Over Beethoven*, *I Wanna Be Your Man* a *Money (That's What I Want)*. Tyto skladby jsou významnými příklady, které se vyznačují charakteristickými prvky tohoto žánru, jako jsou např. energické kytarové riffy.

Ve skladbě *Roll Over Beethoven* se Harrison opíral o paletu interpretačních technik, které přispěly k formování jejího specifického zvuku. Jednou z těchto technik je technika tzv. bendování strun. Dalším specifickým prvkem bylo použití vibrata. Vibrato je rychlé a opakující se pohybové kmitání prstu na struně, které dodává tónu živost a dynamiku. Samotná předehra je založená na autentické nahrávce od Chucka Berryho, kterou si George Harrison drobně upravil. Předehra se v porovnání s původní verzí jeví mírně nepřesná a působí oproti originálu trochu neohrabaně. Harrisonův aparát nemá nastavené takové zkreslení jako ten, který používá Chuck Berry. Během sólového partu využívá Harrison techniku bendování strun, kterou si přizpůsobil svým preferencím. *Roll over Beethoven* je příkladem typické rock and rollové skladby, která využívá charakteristické nastavení kytar a kytarových aparátů s vyšším stupněm zkreslení.

Skladba *I Wanna Be Your Man* je interpretována na kytaru Gretsch 6122 Country Gentleman, která je připojena k zesilovači Vox AC50. Harrison skladbu začíná drobnou předehrou, při které využívá techniku bendování strun. Riff, který je hrán v oktávách, je založen na opakující se melodii. Sólová pasáž zahrnuje nejen bendování strun, ale také akordové postupy a slidey. Nastavení zesilovače v této skladbě se v podstatě neliší od nastavení v ostatních skladbách, které vychází rock and rollu.

Skladba *Money (That's What I Want)* rovněž zahrnuje krátký, typický a chytlavý riff, který se objevuje už v předehře. Harrison se připojuje ke klavíru, který jako první zahraje melodii. V riffu je využita technika slide. Harrisonův zvuk kytary obsahuje hodně výšek, což je částečně způsobeno konfigurací kytary, kdy je snímač u krku vypnut a zvuk zaznamenává pouze snímač u kobyly. Pravá ruka současně hraje poblíž kobyly, což Harrisonovi umožňuje dosáhnout zvonivého a kovového zvuku. Po

analýze nahrávky z živého koncertu je patrné, že Harrison využívá pravou ruku k provedení výrazného a silného úderu, který přidává skladbě na intenzitě a dynamice. Ve skladbě je použita kytara Gretsch 6122 Country Gentleman, zapojená do zesilovače Vox AC50.

Mezi další rozsáhlou skupinou skladeb patří kompozice inspirované hudebním žánrem soul. Na tomto albu je jedním z představitelů skladba s názvem *You Really Got a Hold on Me*. Harrison zahajuje skladbu prostým riffem. Během průběhu skladby pak předvádí krátké riffy. Sólová pasáž navazuje na původní riff ve vstupní části. V nahrávce je využita kytara Gretsch 6122 Country Gentleman spolu se zesilovačem Vox AC50. Nastavení zvuku zesilovače by se dal charakterizovat jako teplý a plný, což je typické pro soulový zvuk. Harrisonova interpretace v této skladbě je velice citlivá, což přispívá k celkovému soulovému dojmu.

Skladby *It Won't Be Long* a *Don't Bother Me* jsou inspirovány hudebním stylem merseybeat. Ve skladbě *It Won't Be Long* se nachází krátký kytarový riff, který je založen na opakující se melodii. V této skladbě není použito žádné neobvyklé nastavení zesilovače ani technické provedení.

Ve skladbě *Don't Bother Me* Harrison vyjadřuje temnější a melancholičtější atmosféru pomocí více zkráceného zvuku. Zároveň využívá více melodických kytarových linek a arpeggií. V této skladbě je poprvé využit kytarový efekt nazývaný Fuzz-Tone, což skladbu výrazně odlišuje od Harrisonovi dosavadní interpretace. V sólové pasáži jsou využity techniky bendování strun, příklepů a tremola. Sólo se vyznačuje klasickou délkou pro skladby The Beatles, avšak je propracovanější a technicky náročnější.

Skladby Till There Was You a *Devil in Her Heart* vycházejí z hudebního stylu bolero. Bolero je specifický hudební styl, který je obvykle charakterizován pomalým tempem. Typické interpretační prvky bolera zahrnují silný důraz na rytmus, využití dynamiky a emocionálně nabitý projev.

Když analyzujeme kytarovou interpretaci George Harrisona ve skladbě *Till There Was You*, můžeme rozlišit několik aspektů, které stojí za porovnání. Kytarový zvuk je charakterizován jasností, což přispívá k vytvoření příjemného a melodického tónu, který se skvěle hodí k romantické atmosféře skladby. Harrison se rozhodl použít

kytaru Jose Ramirez A-1. Tato kytara byla zároveň použita v nahrávkách The Beatles úplně poprvé. Byla zachycena pomocí nástrojového mikrofonu přímo do mixu. Harrison věnuje zvláštní pozornost precizní hře a přesným akordickým změnám, které jsou ještě umocněny doprovodnou melodií. V sólové pasáži využívá technické prvky jako jsou slidey a příklepy. Harrison také důkladně pracuje s dynamikou, kde dokáže kombinovat silné a jemné pasáže, aby vytvořil kontrast a zvýšil dramatický efekt.

Skladba *All My Loving* je opět vybavena krátkým, jednoduchým a snadno zapamatovatelným riffem. Sólová část této skladby je obohacena technikou hry trsátkem ve spojení s prsty na pravé ruce. Kromě toho jsou ve skladbě využity také slidey a příklepy.

Rok 1964

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
A Hard Day's Night	Rock	Rickenbacker 360-12
I Should Have Known Better	Merseybeat	Rickenbacker 360-12
If I Fell	Pop	Rickenbacker 360-12
I'm Happy Just to Dance with You	Rock	Gibson J-160E
And I Love Her	Bolero	Jose Ramirez A-1
Tell Me Why	Rock and roll	Rickenbacker 360-12
Can't Buy Me Love	Rock and roll	Rickenbacker 360-12
Any Time at All	Rock	Rickenbacker 360-12
I'll Cry Instead	Country	Gretsch 6122 Country Gentleman
Things We Said Today	Tango	Gretsch 6122 Country Gentleman
When I Get Home	Rock and roll	Gretsch 6122 Country Gentleman
You Can't Do That	Rock and roll	Rickenbacker 360-12
I'll Be Back	Folk rock	Jose Ramirez A-1

Tabulka 10: tabulka skladeb z alba *A Hard Day's Night* z roku 1964 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Album "A Hard Day's Night" od skupiny The Beatles je jedním z klíčových momentů v historii rockové hudby. Vydáno bylo v roce 1964 a jedná se o třetí studiové album skupiny. Zároveň jde o jejich první soundtrack k filmu. Album zaznamenává výrazný posun ve skládání i interpretaci písní, přičemž kytara George Harrisona hraje klíčovou roli v celkovém zvukovém obrazu. Album obsahuje celkem 13 skladeb, z nichž byly vybrány interpretačně zajímavé nebo demonstrující Harrisonův interpretační posun, představení nové techniky atd.

Harrisonova kytarová práce v úvodní skladbě *A Hard Day's Night* je známá svým charakteristickým zvukem. Poprvé byla použita kytara Rickenbacker 360/12, která přispěla k jeho unikátnímu jasnějšímu zvuku. Použití dvanáctistrunné kytary přidává skladbě jiskřivý a plný zvuk. Jeho akordy vytvářejí rytmický základ pro celou skladbu, a zároveň přidávají k písním melodičnost a energii. Sólová část skladby, která přichází po refrénu, je jedním z vrcholů, kde se Harrisonova interpretace dostává do popředí. Sólo je postaveno na použití rychlých a melodických frází. Lze zde rozlišit několik klíčových prvků jako např. bending a slide. Sólo je plné melodických prvků a variací, což ukazuje na Harrisonovu schopnost vytvářet poutavé a pamětné kytarové linky. Jeho hra zde není pouze technická, ale také plná hudebního smyslu a vynalézavosti. Celkově lze říci, že kytarová interpretace George Harrisona ve skladbě *A Hard Day's Night* je nejen technicky vynikající, ale také plná hudební invence a osobitého stylu. Rockové skladby jsou často postaveny na výrazných kytarových riffech a silných akordických strukturách. *A Hard Day's Night* není výjimkou, a Harrisonova práce s akordy a jednoduchými, ale účinnými riffy vytváří pevný základ pro celou skladbu. Jeho precizní akordické změny a rytmická stabilita jsou typické pro rockový přístup. V rockovém žánru jsou často používány různé zvukové efekty. V případě *A Hard Day's Night* je zvuk Harrisonovy kytary charakteristický bez zjevných efektů. Používání čistého zvuku bez nadměrných efektů bylo běžné v nahrávkách The Beatles v této éře.

Ve skladbě *Any Time At All* Harrison se objevuje opět jednodušší melodický riff založený na opakování. Skladba je nahrána na kytaru Rickenbacker 360-12. Sólová pasáž je hrána v akordech a zřejmě slouží jako podpora klavíru, který hraje tutéž melodii.

Skladba *Can't Buy Me Love* vychází z rock and rollu. Harrisonova kytarová práce v akordické struktuře skladby hraje klíčovou roli při vytváření rytmu a melodie. Sólová část rozlišuje několik interpretačních prvků. Harrison využívá rychlé kytarové pasáže, což přidává energii a plynulost do sólové pasáže. Je zde slyšet také používání techniky bend. I přes rychlé a technické prvky zůstává sólo jednoduché a melodické. Harrison se soustředí na tvorbu poutavých melodií, což je typické pro jeho přístup k sólovým částem. Rock and roll je známý pro svůj pulsující rytmus, často založený na důrazných čtyřčtvrtových rytmech. Ve skladbě *Can't Buy Me Love* lze pozorovat podobné prvky. Rytmus jsou pevné a rytmicky výrazné, což přispívá k celkovému rock and rollovému charakteru skladby.

Skladba *You Can't Do That* začíná výrazným riffem na elektrickou kytaru Rickenbacker 360-12. Harrison používá výrazné akordy a rytmické figury, což přispívá k dynamice úvodní části. Charakteristický zvuk Rickenbacker kytar byl klíčovým prvkem v jeho kytarovém arzenálu. Sólová pasáž je výrazným prvkem skladby. Harrison začíná sólo precizními a melodickými pasážemi, které postupně nabírají na intenzitě. Dynamika jeho hry přidává emocionální rozměr sólu. V sólové pasáži jsou slyšet také výrazné bendy, které přispívají k charakteristickému zvuku sóla.

Skladba *I Should Have Known Better* vychází z hudebního stylu merseybeat. Skladba je z velké části interpretována na kytaru Gibson J-160E. Harrisonův Rickenbacker 360-12 se přidává až v sólové pasáži. Sólo je hráno jako variace sloky, což ukazuje na Harrisonovu schopnost vytvářet zajímavé a snadno zapamatovatelné kytarové linky.

Na album se také poprvé objevuje skladba inspirovaná hudebním stylem country. Jedná se o *I'll Cry Instead*. Skladba je po celou dobu provázena opakujícím se kytarovým riffem, ve kterém Harrison využívá techniky bending. Harrison skladbu nahrával na kytaru Gretsch 6122 Country Gentleman. Celkově lze konstatovat, že kytarová interpretace George Harrisona ve skladbě *I'll Cry Instead* reflektuje jeho schopnost přizpůsobit svou hru potřebám konkrétní skladby.

Album zakončuje skladba *I'll Be Back*, kde Harrison znovu osvědčuje svou schopnost vytvářet melodické a emotivní kytarové linky. Jeho hra zde působí melancholicky a přidává k dojmu uzavřeného alba. Skladba je hrána na kytaru Jose Ramirez A-1.

Skladba začíná krátkým jednoduchým riffem, který se poté objevuje v průběhu celé skladby. Volba akustické kytary dodává do skladby jemnost. Harrison využívá variace na melodický motiv, což dodává následujícím obměněným riffům strukturu a zajímavost. Jeho hra se vyvíjí přes různé melodické pasáže. Skladba vychází z hudebního stylu folk rock. V tomto stylu jsou často preferovány akustické nebo semi-akustické kytary.

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
Ain't She Sweet	Rock and roll	?
If You Love Me, Baby	Blues	?
I Feel Fine	Rock and roll, R&B	Gretsch 6122 Country Gentleman
She's a Woman	Blues	Gretsch 6122 Country Gentleman

Tabulka 11: tabulka skladeb Singly z roku 1964 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Skladba *I Feel Fine* je třetím vydaným singlem v roce 1964. Co se týče techniky, kterou použil Harrison v *I Feel Fine*, je patrné, že jeho hra byla plná pikantních riffů a precizních sól. Jeho schopnost skloubit jednoduché, ale chytlavé riffy s komplexnějšími sólovými pasážemi byla charakteristická pro jeho styl. V porovnání s kytarovou interpretací z roku 1963, kde byl Harrison spíše omezený v technických možnostech, je zjevné, že se stal ještě zručnějším a sebejistějším kytaristou. Co se technických prvků týče, používá slide a příklepy. Riff je založen na opakující se chytlavé melodii, jak je u Harrisona zvykem.

Skladba *She's a Woman* je výjimečným nastavením zvuku. Ve skladbě Harrison použil kytaru Gretsch 6122 Country Gentleman a zesilovač Vox AC50. Nastavení kytarového zesilovače v *She's a Woman* hraje klíčovou roli v celkovém zvuku skladby. Harrisonův zvuk je jemně zkreslený a syrový. Harrison aplikoval na zesilovači aplikoval nízké nastavení basů a středů a výšky nastavil na maximální úroveň.

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
No Reply	Folk	Gibson J-160E
I'm a Loser	Folk rock / Country	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
Baby's in Black	Folk rock	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
Rock and Roll Music	Rock and roll	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
I'll Follow the Sun	Folk rock	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
Mr. Moonlight	Folk rock	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
Kansas City/Hey, Hey, Hey, Hey	R&B, Rock and roll	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
Eight Days a Week	Rock	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
Words of Love	Jangle pop	Rickenbacker 360-12
Honey Don't	Rockabilly	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
Every Little Thing	Rock	Rickenbacker 360-12
I Don't Want to Spoil the Party	Country	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
What You're Doing	Jangle pop	Rickenbacker 360-12
Everybody's Trying to Be My Baby	Rock and roll, rockabilly	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean

Tabulka 12: tabulka skladeb z alba Beatles For Sale z roku 1964 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Na albu Beatles For Sale Harrison opět přechází ke kytarám Gretsch, konkrétně modelu Chet Atkins Tennesseean. Na album se nachází skladby vycházející převážně z hudebního stylu Folk rock. Tento žánr, který se objevil v 60. letech, kombinuje prvky folku a rocku, což přináší specifický zvuk, často spojený s akustickými nástroji a lyrickými tématy.

Ve skladbě *I'm a Loser* je Harrisonovu kytarovou interpretaci možné analyzovat ve světle typických interpretačních prvků hudebního folk rocku. Folk rockové skladby často využívají čistý a transparentní zvuk, který zdůrazňuje akustické nástroje. V případě *I'm a Loser* Harrison použil zesilovač Vox AC50, který poskytuje čistý tón s dostatečným teplem. Kombinace s kytarou Gretsch Tennessean mu poskytovala vhodný zvuk. V této skladbě je slyšet Harrisonův přechod mezi akordickými pasážemi a krátkými riffy založenými na opakující se melodii. Folk rockoví kytaristé se často snaží dosáhnout bohaté textury zvuku, kombinací různých akordických postupů a aranžmá. V *I'm a Loser* je slyšet, jak Harrison tvoří zajímavou texturu pomocí arpeggií, akordů a krátkých riffů. To přispívá k celkovému zvuku skladby. Z technických prvků byly použity bending, vibrato a slide. Harrison v riffu využívá klasických postupů charakteristických pro country nebo folk rockovou kytaru. Jedná se o vytažení (bending) jedné struny v kombinaci se zahráním vedlejší struny.

Ve skladbě *Baby's in Black* používá Harrison kytaru Gretsch 6119 Chet Atkins Tennessean. Zatímco folk rock často kombinuje akustické a elektrické prvky, *Baby's in Black* je skladba postavená na elektrických kytarách. Harrisonovo používání elektrických kytar, zejména modelu Gretsch Tennessean, a jeho schopnost přinést rockový zvuk je patrná v celé skladbě. Harrison zahajuje skladbu krátkým riffem, který se poté opakuje během celé skladby. Základem riffu je bending. Sólová pasáž má téma krátkého riffu, ale je rozvíjena.

Ve skladbě *I'll Follow the Sun* Harrison používá techniku zvanou fingerpicking v kombinaci s trsátkem, což mu umožňuje vytvořit různé vrstvy zvuku a přidat do hry výraz a dynamiku. V sóle používá techniku bending. Sólo je krátké a jednoduché. V případě *I'll Follow the Sun* je kytara Harrisona jemná a akusticky laděná, což naznačuje, že zesilovač by mohl být nastaven s důrazem na čistotu zvuku.

Ve skladbě *I Don't Want to Spoil the Party* Harrison začíná společně s Lennonovou akustickou kytarou kytarovým riffem. Ten je založen na jednoduché melodii. Harrison používá techniku fingerpicking v kombinaci s trsátkem a slide. Skladba je provázena akordovým doprovodem s občasným drobným opakujícím se riffem, ve kterém Harrison používá techniku slide. Dále se v riffu a později také v sóle objevuje staccato. Harrison skladbu nahrál na kytaru Gretsch 6119 Chet Atkins Tennessean. Jeho zesilovač

byl nastaven na středně vysokou hlasitost, což mu umožňovalo, aby jeho kytarový zvuk zůstal jasný a srozumitelný v rámci celé skladby.

Při analýze interpretace George Harrisona ve skladbě *Kansas City/Hey-Hey-Hey-Hey!* lze odhalit výrazné inovace v jeho technice. Pro tuto skladbu zvolil kytaru Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean. Zvuk této kytary byl dále tvarován přes kytarový zesilovač Vox AC50, což přineslo výrazný posun k rock and rollovému zvuku. Pokud jde o nastavení kytarového zesilovače, Harrison preferoval střední až vysokou hlasitost s mírným zkreslením. Jeho zesilovač byl často nastaven na výrazný, syrový zvuk s důrazem na středy a výšky, který je charakteristický pro rock and rollový žánr. V porovnání s kytaristy té doby, například s Ericem Claptonem nebo Keithem Richardsem, se Harrison odlišoval přístupem k technice. Jeho hra byla méně agresivní, ačkoliv stále obsahovala jeho charakteristický melodický přístup. V této skladbě představil nové techniky, jako například rychlejší a rytmické akordické postupy a riffy, což bylo odlišné od jeho dosavadní interpretace. Tyto nové prvky odrážejí Harrisonův neustálý vývoj a schopnost přizpůsobit se aktuálním trendům v rockové a rock and rollové hudbě. Kytarové sólo George Harrisona se jeví velice odlišně od jeho dosavadního přístupu k sólovým partům. Používá rychlé vibrato, banding, příklepy a slide. Sólo je složitější a rozmanitější.

Pro skladbu *Honey Don't* zvolil Harrison kytaru Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean. Zvuk této kytary byl následně formován přes kytarový zesilovač Vox AC50, který přinesl specifický, syrový tón do skladby. Při srovnání s jeho interpretací ve skladbě *Kansas City/Hey-Hey-Hey-Hey!* lze pozorovat rozdíly v hudebním přístupu. Zatímco v *Kansas City/Hey-Hey-Hey-Hey!* převažovaly inovativní technické prvky rock and rollová dynamika a rytmus, *Honey Don't* přináší odlišný nádech s jednoduššími akordy a riffy. Riff se navrácí k opakované melodii a jednoduchosti.

Skladba *Everybody's Trying to Be My Baby* je interpretačně mezi skladbou *Kansas City/Hey-Hey-Hey-Hey!* a *Honey Don't*. Harrison ve skladbě aplikuje technické prvky jako banding, příklepy a slide. Sólo je rozmanitější a má více časového prostoru, oproti většině předchozích nahrávek. V závěru Harrison dohrává klasickým bluesovým „uzavírákem“.

Následující dvě skladby *Words of Love* a *What You're Doing* jsou inspirovány hudebním stylem jangle pop. Jangle pop je „podžánr“ pop rocku či college rocku, který se vyznačuje výrazným důrazem na janglové kytary a popové melodie, jež odkazují na hudební styl šedesátých let.

Při analýze kytarové interpretace George Harrisona ve skladbě *Words of Love* jsou patrné klíčové prvky jeho techniky, zvukové konfigurace a stylu hry. Harrison pro tuto skladbu zvolil kytaru Rickenbacker 360/12, což přidává ke skladbě charakteristický zvuk 12strunné kytary. Skladba nese v sobě jasný vliv žánru jangle pop, což se projevuje v čistých, harmonických akordech a zvukové lehkosti. Harrisonova kytarová technika v této skladbě zdůrazňuje precizní hru s arpegii a melodií, což odráží typické znaky jangle popu. V porovnání s jeho kytarovou interpretací v roce 1963 ukazuje *Words of Love* na postupné rozšiřování jeho hudebního repertoáru. Nové techniky zahrnují větší důraz na akustický jangle, zvláště s použitím dvanáctistrunné kytary. Harrison opět potvrdil svou schopnost adaptovat se k různým žánrům a přinášet do hudby The Beatles nové zvukové dimenze.

Ve srovnání s jangle popovým stylem skladby *Words of Love* přináší *What You're Doing* větší důraz na rockový nádech. Harrisonova kytarová technika v této skladbě je charakterizována ostrými rifly a bendy, což reflektuje rockovější podtóny skladby. Sólo je založeno na opakující se melodii. Využívá zde techniky slideu. Ve druhé polovině sóla se jedná o akordové arpeggio.

Ve skladbě *Every Little Thing* se soustředíme na klíčové aspekty jeho techniky, zvukového nastavení a použitého kytarového zesilovače. Pro tuto skladbu použil kytaru Rickenbacker 360/12 zapojenou do zesilovače Vox AC50. V rámci techniky lze v "Every Little Thing" identifikovat fingerpicking, akordové arpeggio a dynamické kontrasty. V sóle používá netradiční použití malíčku k přiklepu. Tento technický prvek se jeví jako interpretačně složitější.

Z textu vyplývá, že George Harrison přinesl do alba Beatles For Sale rozmanitost kytarových technik a zvukových konfigurací, což odráží jeho schopnost přizpůsobit se různým hudebním stylům. Harrison na albu používá kytary Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean a Rickenbacker spojené s kytarovými zesilovačem Vox AC50. Ve skladbách

prokazuje schopnost interpretovat různé žánry, včetně folk rocku, rock and rollu a jangle popu. Jeho technika zahrnuje prvky, jako jsou bending, vibrato, slide, fingerpicking, akordové arpeggio a různé formy riffů. Text zdůrazňuje Harrisonův vývoj v technice a schopnost přinášet inovace do své kytarové hry. Kytarové konfigurace, zejména využití modelů kytar a zesilovačů, mají významný vliv na zvuk každé skladby. Harrisonův přístup k zvuku a technice se mění podle žánrů, což naznačuje jeho schopnost adaptovat se na aktuální hudební trendy. Celkově text představuje pestrý a technicky sofistikovaný přístup George Harrisona kytarovému projevu v rámci alba *Beatles For Sale*.

Rok 1965

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
Yes It Is	Marseybeat	Gibson J-160E
I'm Down	Rock and roll	Gretsch 6119 Chet Atkins Tennesseean
We Can Work It Out	Folk rock	Gibson ES-345
Day Tripper	Pop rock	Gibson ES-345

Tabulka 13: tabulka skladeb Singly z roku 1965 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Skladba *I'm Down* od Beatles, vydána v roce 1965 jako singl představuje opět posun v kytarové interpretaci George Harrisona. Skladba se odlišuje novým přístupem k používání bendů a vibrata na strunách. Jeho kytarové sólo v této skladbě je plné expresivních bendů, které přidávají výraznou melodiku a dynamiku do celkového zvuku skladby. V sóle Harrison používá také Bigsby tremolo, což doposud často nepoužíval. Co se týče nastavení zvuku a použitého kytarového zesilovače, George Harrison v *I'm Down* preferuje syrovější a dravější zvuk. Zesilovač, pravděpodobně používaný v této době, by mohl být Vox AC50. Celkově Harrisonova interpretace představuje odvážnější a více experimentální přístup. Nové techniky, jako jsou agresivní bendy a výrazné vibrato, dodávají skladbě novou rozměrnost a odpovídají evoluci rockové hudby směrem k vyšší energii a expresivitě.

Ve skladbě *Day Tripper* Harrison přináší kytarový part, který okamžitě chytne posluchačovo ucho. Jeho technika spočívá v precizním a rytmicky výrazném riffu. Ten tvoří charakteristický zvuk skladby. Klíčovým prvkem je zde opakující se melodie, která dodává písni energii a dynamiku. Harrisonova kytarová práce v *Day Tripper* ilustruje jeho schopnost propojit melodii s rytmickými prvky jako je synkopická hra. Nastavení zvuku a volba kytarového zesilovače hrají také klíčovou roli v definování zvuku *Day Tripper*. Vzhledem k období, kdy byla skladba nahrána, je pravděpodobné, že George Harrison používal kytarový zesilovač Vox AC50. Tento zesilovač nabízí čistý a plný zvuk, který se ideálně hodí k pop rockovým skladbám, umožňující jasné rozlišení jednotlivých kytarových vrstev. Ve skladbě Harrison hraje na kytaru Gibson ES-345, která také přispívá k obměně zvuku kapely The Beatles.

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
Help!	Pop rock	Gibson ES-345
The Night Before	Pop rock	Fender Stratocaster
You've Got To Hide Your Love Away	Folk	
I Need You	Pop rock	Rickenbacker 360-12
Another Girl	Country rock	Gibson ES-345
You're Going To Lose That Girl	Pop rock	Fender Stratocaster
Ticket To Ride	Jangle pop	Fender Stratocaster / 1963 Rickenbacker 360-12
Act Naturally	Country rock	Gibson ES-345
It's Only love	Folk rock	Gibson ES-345
You Like Me Too Much	Pop rock	Gibson ES-345
Tell Me What you See	Pop rock	?
I've Just Seen A Face	Country	Gibson J-160E
Yesterday	/	/
Dizzy Miss lizzy	Rock and roll	Gibson ES-345

Tabulka 14: tabulka skladeb z alba Help! z roku 1965 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Ve skladbě *Help!* se Harrison ujímá kytary Gibson ES-345. V této skladbě lze také slyšet dvanáctistrunnou kytaru, kterou podle lana MacDonalda hraje John Lennon. V rámci mé analýzy se zaměřím na riffovou strukturu, která je charakterizována použitím akordových arpeggií. Harrison v této skladbě nemá jako kytarista tolik prostoru jako tomu bylo například ve skladbách v albu *Beatles For Sale*.

Ve skladbě *The Night Before* Harrison poprvé použil kytaru Fender Stratocaster, která dodává skladbám The Beatles nový zvuk a barvu. Co se týče technických prvků, Harrison využívá v této skladbě nástrojovou techniku nazývanou „rake“, což je technika, při které trsátko hraje rychle přes struny, vytvářejíce tak zvukový efekt. Sólo je zřejmě nahráno na dvakrát a poté namixováno do sebe, aby znělo jako hra v oktávách. Jelikož v sóle byla použita technika bending, Harrisonovi by zřejmě činilo velké obtíže part zahrát tak, jako je na nahrávce.

Ve skladbě *You're Going To Lose That Girl* nahrál Harrison pouze sólový part. V partu používá technický prvek slide. Sólo je jednoduché a založené na opakování. V této skladbě má nejméně prostoru, co doposud měl.

Ve skladbě *You Like Me Too Much* hraje Harrison převážně doprovodnou kytaru založenou na jednoduchém doprovodném rytmu. V sólovém partu se technicky vrací do roku 1963. Sólo je založeno na akordových postupech. Využívá techniky fingerpicking v kombinaci s trsátkem. Do skladby Harrison vybral kytaru Gibson ES-345 v kombinaci se zesilovačem Vox AC50.

Dalším početně zastoupeným hudebním stylem, ze kterého vychází skladby *Act Naturally* a *I've Just Seen A Face* je country.

Skladba *Act Naturally* vycházející z country nám odkrývá nové technické prvky a ukazuje Harrisona jako skvělého country kytaristu. Jeho hra je plná energie a charakteristických kytarových motivů, které dodávají skladbě ikonický a nezaměnitelný zvuk. Co se týče technických prvků, Harrison využívá ve skladbě *Act Naturally* několik různých technik, které přispívají k jeho kytarovému projevu. Jednou z těchto technik je použití tzv. „chicken pickingu“, což je technika, při které hráč kombinuje plný úder pravé ruky s použitím prstů na strunách. Tato technika dodává kytarovému projevu George Harrisona charakteristický perkusivní zvuk a rytmickou

ostrost. Nastavení zesilovače je v případě skladby *Act Naturally* poměrně jednoduché. Harrison preferuje čistý a jasný zvuk bez velkého zkreslení. Jeho zesilovač je nastaven tak, aby dodával kytarovému projevu potřebnou průraznost a čitelnost, aniž by se příliš měnil základní charakter zvuku kytary.

Ve skladbě *I've Just Seen A Face* používá Harrison kytaru Gibson J-160E. Na začátku Harrison nahrává kytarovou linku, která hraje akordový postup s využitím fingerpickingu v kombinaci s trsátkem. Poté pokračuje v nahrávání riffu. Ten je opět založen na opakování a využívá techniky fingerpickingu v kombinaci s trsátkem. Harrison také využívá plného a důrazného úderu pravé ruky do strun, což dodává jeho hře energii a ostrost. To je zřetelné třeba v sóle.

Ve skladbě *Ticket To Ride* Harrison použil dvě kytary. Jednalo se o 1963 Rickenbacker 360-12 a Fender Stratocaster. Jangle popový styl, charakterizovaný jasným, kovovým zvukem kytar, byl vytvářen často právě pomocí Rickenbacker kytar. Harrisonovo použití tohoto nástroje v kombinaci s jeho specifickou technikou představuje most mezi beatlesovským soundem a vývojem jangle popu.

Skladba *Dizzy Miss Lizzy* je jedinou skladbou na album, která vychází z hudebního stylu rock and roll. Ve srovnání s rock and rollem, který byl v té době populární, Harrison vytváří v písni agresivní a dynamický zvuk. Jeho kytarová technika využívá silnějšího zkreslení zvuku a razantních akordů, což dodává skladbě intenzitu a energii charakteristickou pro rockový žánr. V porovnání s kytarovou interpretací George Harrisona v roce 1964 je patrný výrazný vývoj. Zatímco v předchozím období se zaměřoval převážně na čisté melodie, v *Dizzy Miss Lizzy* začal experimentovat se zkreslenějším zvukem. Zkreslený zvuk není vytvořen pomocí krabičkového efektu, ale nastavení na zesilovači a na kytáře.

Na album Harrison využíval různé typy kytar a zesilovačů, aby vytvořil specifický zvuk pro každý song. Například ve skladbě *Help!* použil kytaru Gibson ES-345 s riffovou strukturou, zatímco v *The Night Before* přinesl nový zvuk s kytarou Fender Stratocaster a technikou „rake“. Ve skladbě *You Like Me Too Much* se vrátil k jednoduchému doprovodnému rytmu. Harrison také projevilschopnost ovládnout různé techniky, jako je „chicken picking“ ve skladbě *Act Naturally* a použití slide

v *You're Going To Lose That Girl*. Harrison na albu využil dvou různých kytar v *Ticket To Ride* a experimentoval s intenzivnějším zkreslením zvuku ve skladbě *Dizzy Miss Lizzy*.

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
Drive My Car	Rhythm and blues	1961 Fender Stratocaster
Norwegian Wood (This Bird Has Flown)	Raga rock	/
You Won't See Me	Pop	1961 Fender Stratocaster
Nowhere Man	Folk rock	Epiphone Casino
Think for Yourself	Rock	1961 Fender Stratocaster
The Word	Rock	1961 Fender Stratocaster
Michelle	Pop	1962 Gibson J-160E / 1961 Fender Stratocaster
What Goes On	Country	1961 Fender Stratocaster
Girl	Folk rock	1962 Gibson J-160E
I'm Looking Through You	Folk Rock	Epiphone Casino
In My Life	Pop	1961 Fender Stratocaster
Wait	Pop	1961 Fender Stratocaster
If I Needed Someone	Jangle pop	1965 Rickenbacker 360-12
Run for Your Life	Rock and roll	1961 Fender Stratocaster

Tabulka 15: tabulka skladeb z alba *Rubber Soul* z roku 1965 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Hlavním rysem *Rubber Soul* je přechod od jednoduchých popových melodií k sofistikovanějším a experimentálnějším aranžmá. Album odráží vlivy nových hudebních směrů, zejména folkové hudby a rockového'n'rollu. Skladby na *Rubber Soul* obsahují rozmanité prvky, včetně akustických kytar, sitára (jako v případě *Norwegian Wood*), klavíru a vokálních harmonií.

Nejpočetnější skupinou jsou skladby inspirované folk rockem a country. Patří zde *Nowhere Man*, *What Goes On*, *Girl* a *I'm Looking Through You*.

George Harrisonova kytarová interpretace ve skladbě *Nowhere Man* od Beatles přináší zvukovou paletu, která podporuje melancholickou atmosféru písně. Harrison vytváří charakteristický zvuk své kytary, který kombinuje jemný attack s vyváženým sustainem. V úvodu skladby používá Harrison arpeggia, která připomínají zvuk akustické kytary. Jeho precizní hra dodává každému tónu jasnost a vytváří intenzivní atmosféru. Kytarová linka se elegantně prolíná s vokálními melodiemi, tvořící harmonické pozadí pro lyrický obsah skladby. Během refrénu Harrison přechází k plnějšímu zvuku, kde využívá akordické postupy. Jeho výrazné akordy posilují emotivní náboj písně a zároveň vytvářejí kontrast s klidnějšími pasážemi. V instrumentálních částech skladby Harrison projevuje svou schopnost vytvářet melodické riffy a sólo, která odrážejí melancholii textu. Jeho kytarová improvizace dodává skladbě hloubku a osobní výraz.

George Harrisonova kytarová interpretace ve skladbě *What Goes On* vyzařuje energii a zároveň zachovává jednoduchost. Jeho styl hry v této písni odráží kombinaci country, blues a rockových vlivů. Harrison začíná skladbu s charakteristickým country riffem, což okamžitě vytváří rozpoznatelný zvuk. Jeho precizní staccato akcenty dodávají písni pohodový a živý rytmus. V refrénech přechází k akordovému hraní, což přispívá k vytvoření pevného harmonického základu pro celou skladbu. Jeho jednoduchá, ale účinná melodická linie na kytaru odráží skvělou schopnost nalézt vhodné tóny, které doplňují vokální část. Kytarové sólo je krátké, ale působivé. Jeho technika bendů a vibrata přidává výraz a dynamiku celkovému zvuku. Závěrečné riffy před refrénem znovu zdůrazňují jeho schopnost vytvářet jednoduché, avšak chytlavé kytarové motivy.

George Harrisonova kytarová interpretace ve skladbě *Girl* je vynikajícím příkladem jeho schopnosti přinést do písně jemnost, emotivnost a kytarovou eleganci. Harrison zde demonstruje svůj unikátní styl, který kombinuje precizní techniku s citlivým vyjadřováním. Ve slokách používá akustickou kytaru, přičemž jeho hra je pozoruhodná pro svou čistotu a dojemnou melodiku. Jeho akordy jsou dobře vyvážené a poskytují jemný podklad pro lyrický obsah skladby. Dynamika jeho hry se mění v souladu s emocionálním průběhem textu. V refrénech přidává Harrison elektrickou kytaru, která přináší zvukovou plnost a posouvá skladbu k vyšším emocionálním vrcholům.

Jeho jednoduchá, ale výrazné riffy a sólo obohacují celkový zvukový obraz, přičemž jeho hraní spočívá ve správném sjednocení technické zručnosti s citlivým vyjádřením. Během instrumentálních mezihrých využívá Harrison jednoduché, ale efektivní melodie, které doplňují celkový hudební kontext. Jeho snadná schopnost nalézt emocionálně nabitý zvuk je zřetelná ve všech částech skladby.

George Harrisonova kytarová interpretace v písni *I'm Looking Through You* zaujímá klíčovou roli v celkovém zvukovém charakteru skladby. Jeho kytarový part kombinuje precizní techniku s jednoduchými, ale účinnými motivy, které podporují atmosféru a výraz textu. George Harrisonova kytarová interpretace v písni *I'm Looking Through You* zaujímá klíčovou roli v celkovém zvukovém charakteru skladby. Jeho kytarový part kombinuje precizní techniku s jednoduchými, ale účinnými motivy, které podporují atmosféru a výraz textu. George Harrisonova kytarová interpretace v písni *I'm Looking Through You* zaujímá klíčovou roli v celkovém zvukovém charakteru skladby. Jeho kytarový part kombinuje precizní techniku s jednoduchými, ale účinnými motivy, které podporují atmosféru a výraz textu. Sólové pasáže od George Harrisona v této skladbě jsou krátké, ale výrazné. Jeho schopnost vytvářet melodie, které rezonují s posluchačem, je zde zřetelná. Jeho hladké bendy a výrazné vibrato přidávají do kytarového partu osobitý rukopis. Harrison do skladby použil zřejmě kytaru Epiphone Casino. Riffy je založený na opakující se melodii a zvuk je nastaven na vysoké zkreslení. Zřejmě byl použit krabičkový efekt WEM Pep Rush nebo Maestro Fuzz-Tone, které Harrison vlastnil.

Harrisonova kytarová interpretace ve skladbě *Drive My Car* představuje výjimečný příklad jeho kreativity a technického umění. První výrazný kytarový riffy slyšíme v úvodní části skladby, kde Harrison vytváří dynamický a chytlavý motiv, který posluchače okamžitě vtahuje do písně. Harrisonova schopnost kombinovat různé kytarové techniky je zřetelná během celé skladby. Melodické riffy dodávají písni bohatost a emotivní hloubku. V sóle vyniká Harrisonova schopností vytvořit chytlavý kytarový motiv, který se stává jedním z charakteristických prvků skladby. Jeho použití slidingu a bendů dodává sólové pasáži osobitý zvuk a přispívá k celkovému rockovému feelingu písně. Harrisonova kytarová interpretace v *Drive My Car* je nejen technicky

dovedná, ale také vkusně sladěná s celkovým hudebním aranžmá. Jeho hra reflektuje jeho hudební styl a přináší do skladby nezaměnitelný prvek.

George Harrisonova kytarová interpretace v písni "Michelle" ukazuje jeho schopnost přinést k písni jemný a pohodlný zvuk, který podporuje romantický charakter skladby. Ve verších používá Harrison akustickou kytaru, jejíž tóny jsou krásně čisté a přispívají k intimní atmosféře. Harrison začíná skladbu něžnými arpeggii na akustické kytáře, které zajišťují základní melodičnost a harmonickou strukturu. V refrénech přidává Harrison kytarový doprovod, kde využívá jednoduché akordové postupy. Jeho hra je charakterizována hladkými přechody mezi akordy. Harrison do skladby přidává krátké riffy s chytlavou a snadno zapamatovatelnou melodií. Riff obsahuje technický prvek slide. Sólový part nahrál na kytaru Paul McCartney, proto není součástí analýzy. George Harrisonova kytarová interpretace v písni "Michelle" vytváří nezaměnitelný zvukový ráz, spojující precizní techniku s jemnou melodičností. Jeho akustická arpeggia poskytují písni subtilní a romantickou atmosféru, charakteristickou pro popový žánr, ze kterého skladba vychází.

George Harrisonova kytarová interpretace v písni *Run for Your Life* je v tomto případě výrazná pro svůj rockový charakter a napětí, které přidává k písni. Ve skladbě, která je obecně známa pro své kontroverzní texty, Harrisonova kytara přináší energii a ostrost. Hned na začátku skladby se objevuje jednoduchý, ale pronikavý kytarový riff, který nese s sebou napětí a agresivitu písni. Harrison zde používá techniku bending. Ve slokách pokračuje s kytarovým doprovodem, který poskytuje pevný rytmický základ. Ve skladbě hraje kytarové sólo John Lennon, proto není součástí analýzy.

Rok 1966

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
Paperback Writer	Hard rock and blues	Gibson SG Standard
Rain	Psychedelic rock	Gibson SG Standard

Tabulka 16: tabulka skladeb Singly z roku 1966 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

V roce 1966 byly vydány jako singly pouze dvě skladby. Jedná se o skladby *Paperback Writer* a *Rain*.

S vydáním skladby *Paperback Writer* Beatles přivedli do pop-music dvě hlavní novinky, které se staly zásadními inovacemi. První z nich byla značná odchylka od tradičních love songů, jaké byly v té době běžné. Skladba *Paperback Writer* se vydala zcela novým směrem a nabídla posluchačům odlišný typ skladby, která se výrazně odlišovala od tehdejší hudební normy. Druhou důležitou novinkou byla silně zkreslená sólová kytara, která se stala klíčovým prvkem skladby. Beatles zde přinesli nový zvukový prvek, který dosud nebyl v pop-music tak výrazně použitý. Tato zkreslená sólová kytara přidala skladbě *Paperback Writer* výraznost a sílu a stala se jedním z charakteristických znaků tohoto hudebního díla.

U této skladby je spekulativní, jestli kytarový riff doopravdy nahrál George Harrison nebo Paul McCartney. Základ skladby byl nahrán 13. dubna 1966. V tento den hrál McCartney na sólovou kytaru Epiphone Casino, Lennon pravděpodobně na Gretsch 6120, Harrison na tamburínu a Ringo na bicí. O den později je na fotografiích zachycen McCartney hrající na svou baskytaru Rickenbacker. Harrison drží kytaru Gibson SG. Zde pravděpodobně nahrával svůj overdub na *Paperback Writer*.

Název skladby	Hudební styl	Značka kytary
Taxman	Hard rock	1961 Fender Stratocaster
Eleanor Rigby	Art rock	/
I'm Only Sleeping	Psychedelia	1962 Gibson J-160E / 1961 Fender Stratocaster / Gibson SG
Love You To	Raga rock	1962 Gibson J-160E / Gibson SG Standard
Here, There And Everywhere	Soft rock	Gibson SG Standard
Yellow Submarine	/	/
She Said She Said	Psychedelic rock	Gibson SG Standard
Good Day Sunshine	/	/
And Your Bird Can Sing	Psychedelia	Epiphone Casino
For No One	/	/
Doctor Robert	Psychedelia	Gibson SG Standard
I Want To Tell You	/	/
Got To Get You Into My Life	Soul	Gibson SG Standard
Tomorrow Never Knows	Raga rock	Gibson SG Standard

Tabulka 17: tabulka skladeb z alba Revolver z roku 1966 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze

Na album Revolver se již převážně zaměřuji na analýzu zvuku a nastavení zesilovače a kytar. Album nepřináší žádné technické inovativní prvky v Harrisonově kytarové interpretaci. Harrison se více zaměřuje na práci se zvukem kytary.

Ve skladbě *Taxman* použil Harrison kytaru Fender Stratocaster. Pro dosažení požadovaného zkresleného, skřípavého tónu se rozhodl použít buď zesilovače Vox UI730/7120 nebo Fender Bassman od McCartneyho. Harrison ve skladbě nahrává jak rytmickou kytaru, která hraje silný úder na druhou dobu, tak doprovodný riff, který je založen na opakované melodii. Kytarové sólo nahrál McCartney, proto není součástí analýzy.

Na skladbě *I'm Only Sleeping* je nejpozoruhodnější část sólo. George Harrison zde vytvořil své nejpozoruhodnější sólo po intenzivních šesti hodinách práce. Začal tím, že vytvořil melodickou linku v indickém stylu. Poté požádal George Martina, aby ji transkriboval pozpátku, kdy ji Harrison takto nahrál. Výsledkem bylo, že byla přehrána v opačném směru. Harrison ve skladbě používá dvě kytary. 1962 Gibson J-160E a 1961 Fender Stratocaster. Jedna má nastavení čisté kytary a druhá hraje přes efekt Maestro Fuzz-Tone. Některé zdroje ovšem uvádějí, že ve skladbě byla přítomna i kytara Gibson SG, na kterou Harrison hraje právě přes Maestro Fuzz-Tone, jiné zase uvádějí, že George hraje na svůj Fender Stratocaster. Zde není jasně rozpoznatelné, který ze zdrojů má pravdivou verzi.

Ve skladbě *And Your Bird Can Sing* použil Harrison kytaru Epiphone Casino. Skladba je zřejmě jednou z jeho nejvýraznějších technicky náročných skladeb. Harrison využívá rychlé a precizní techniky, jako je tremolo picking a rychlé arpeggio. Jeho kytarové sólo je technicky náročné, plné rychlých legatových linek a fluidních bendingů. Zkreslených zvuků přidává skladbě na dynamice a vytváří kontrast mezi jednotlivými sekcemi. Celkově lze říci, že Harrisonova kytarová interpretace ve skladbě *And Your Bird Can Sing* je technicky brilantní, plná energie a přináší do skladby zvláštní atmosféru.

Ve skladbě *Doctor Robert* Harrison využívá různých efektů, aby vytvořil unikátní zvukové textury. Používá zkreslený zvuk nastavený přes efekt Maestro Fuzz-Tone, který dodává jeho kytarovému projevu výraz a dynamiku. Jeho hra je plná rychlých a melodických linek, které se prolínají s ostatními nástroji a vytvářejí zajímavé harmonické vrstvy. Sóla jsou technicky náročná a plná emocí. Používá různé techniky, jako jsou bendy, legata a rychlá arpeggia, aby vytvořil poutavé a expresivní sólo. Harrison také přispívá k celkovému aranžmá skladby svými rytmickými kytarovými linkami. Jeho precizní hra dodává skladbě sílu a pohyb. Jeho výrazné akordy a rytmické figury tvoří pevný základ, na kterém se celá skladba zakládá.

Ve skladbě *Here, There And Everywhere* provedl Harrison overdub kytary v bridge. Na konci skladby využil volume pedál a dosáhl tak efektu podobného swellu. Harrison se vyhýbá přílišnému použití rychlých a komplikovaných riffů, což přispívá k celkovému klidnému a melancholickému charakteru skladby.

Analýza alba *Revolver* od Beatles se soustředí na George Harrisonovu kytarovou práci a zvukové techniky použité ve vybraných skladbách. V textu jsou zdůrazněny specifické detaily, jako je použití různých kytar (Fender Stratocaster, Epiphone Casino, Gibson J-160E) a zesilovačů (Vox UI730/7120, Fender Bassman) v jednotlivých skladbách. V *Taxman* se věnuje Harrison práci se zvukem kytary, zejména vytváření zkresleného tónu. V *I'm Only Sleeping* popisuje výjimečné sólování Harrisona a jeho inovativní přístup k nahrávání pozpátku. Ve *And Your Bird Can Sing* se zdůrazňuje technicky náročná práce s kytarovými sóly, tremolo pickingem a arpeggiem. Ve *Doctor Robert* a *Here, There And Everywhere* je pojednáno o použití efektů, jako je Maestro Fuzz-Tone, a Harrisonových technických dovednostech při vytváření expresivních a poutavých kytarových partií. Celkově se zdůrazňuje Harrisonova schopnost přinést do skladeb album *Revolver* technickou brilanci, inovativní přístupy a rozmanité zvukové textury.

Detailní analýza následujících alb je již omezena, protože se většinou zaměřují na práci s nahrávacím mixem. Efekty elektrických kytar jsou přidávány ve studiu.

5 Slovník pojmů

Bending

Bending je jedna z nejcharakterističtějších technik na elektrické kytary. Spočívá v tom, že se za pomoci vytáhnutí struny levou rukou tón zvedne o půltón, tón, nebo jiný interval výš. Bending může být proveden na jedné či více strunách současně. Technika se často používá v bluesové, rockové a country hudbě.

Slide

Jedná se o techniku hry na kytaru, kdy se po strunách jezdí prsty levé ruky. Technika může být prováděna pomocí speciálního kovového nebo skleněného prstýnku zvaného bottleneck. Při použití tohoto prstýnku se dosahuje kluzného a charakteristického zvuku, který připomíná hru na jiné hudební nástroje, jako je Lap Steel kytara. Slide je často spojován s bluesovou, rockovou a country hudbou.

Vibrato

Při použití vibrata hráč prudce pohybuje strunou nahoru a dolů pomocí prstů na levé ruce, což vytváří oscilující efekt. Vibrato se používá v různých hudebních žánrech, včetně rocku, blues, jazzu a klasické hudby. Při použití vibrata může hráč dosáhnout různých efektů, od jemného a subtilního houpání až po pronikavé a intenzivní vibrace. Důležité je najít správnou rovnováhu a cit mezi rychlostí, silou a délkou vibrata, aby se dosáhlo požadovaného zvukového efektu.

Fingerpicking

Při fingerpickingu používá hráč k brnkání prsty na pravé ruce. Tím vytváří melodii, doprovod, nebo dokonce obojí současně. Tato technika umožňuje kytaristovi hrát více tónů současně, což vytváří bohatší zvuk. Harrison tuto techniku obohatil o použití kombinace prstů na pravé ruce a trsátka. Fingerpicking se používá v široké škále hudebních žánrů.

Chicken picking

Chicken picking je specifická technika, která se používá především v country hudbě. Tato technika kombinuje prvky fingerpickingu a slappingu, což vytváří charakteristický zvuk. Při chicken pickingu hráč používá prsty na pravé ruce k jejich brnkání, zároveň používá palec na pravé ruce, aby zahrál silný slap na basové struny.

LEGATO

Legato je technika hry na kytaru, kdy se hraje pomocí příklepů a odtrhů. Zvuk je pak jiný, než když se každý tón vyhrává trsátkem, je vázaný. Při příklepech hráč používá prsty na pravé ruce k plukání nebo klepání strun, čímž vytváří zvukový úder. Tato technika se často používá v různých hudebních žánrech, včetně rocku, blues, jazzu a flamenca. Příklepy mohou být provedeny různými způsoby. Někteří kytaristé používají ukazováček na pravé ruce ke klepání nebo plukání strun, zatímco jiní preferují použití palce nebo prsteníčku. Odtrh neboli flick se vytváří, když se prst rychle odtrhne od struny.

Arpeggio

Arpeggio neboli rozklad akordu. Jedná se o hraní akordu po jednotlivých tónech. Tato technika se často používá v doprovodné hře, nebo v kombinaci s dalšími technikami v kytarovém rifu.

Riff

Jedná se o opakující se hudební motiv nebo melodičtější pasáž, která se často stává základem skladby a součástí doprovodu.

Závěr

Celkově lze konstatovat, že George Harrison nejenže vytvořil významný otisk ve světě hudby během svého působení v kapele The Beatles, ale také si vybudoval specifický, osobitý styl kytarové interpretace, který ho vynikal od ostatních hudebníků té doby. Jeho schopnost rychle a účinně adaptoval do nových žánrů a dokonale je realizoval zvukově, technicky i výrazově, z něj činila jedinečnou postavu v historii rockové hudby.

Harrisonův přínos spočívá nejen ve vynikajících technických dovednostech, ale také v jeho schopnosti propojit různé hudební žánry a experimentovat s novými zvuky. To mu umožnilo překračovat hranice a přinášet do hudby nové prvky, které obohatily nejen repertoár The Beatles, ale i celkovou hudební scénu. Jeho adaptabilita byla klíčovým prvkem, který mu umožnil stát se výjimečným hudebním tvůrcem.

Další zajímavým aspektem Harrisonova stylu byla jeho schopnost propojit technickou brilantnost s emocionální hloubkou. Jeho kytarová interpretace nebyla pouze cvičením dovedností, ale i vyjádřením citů a pocitů. To se projevovalo nejen v jeho sólových projektech, ale i v jeho přínosu k písním The Beatles. Jeho hra byla schopná vyprávět příběhy a dotýkat se posluchačů na úrovni, která šla za rámec pouhé melodie.

Je také fascinující sledovat, jak Harrisonův hudební styl postupně evoluoval a odrážel jeho vlastní osobní a hudební zkušenosti. Od raných dní s The Beatles, kdy experimentovali s popovými, rockovými a dokonce i indickými vlivy, až po jeho sólovou kariéru, kde se věnoval hlubším spirituálním a filozofickým tématům, byl schopen přizpůsobit svou hudbu neustále se měnícím okolnostem.

V závěru lze konstatovat, že George Harrison nebyl pouze výjimečným kytaristou, ale i inovátorem a vizionářem, který ovlivnil nejen hudební scénu své doby, ale jehož odkaz přetrvává i v současné éře. Jeho schopnost spojit technickou brilantnost s emocionální hloubkou a jeho odvaha experimentovat s novými zvuky z něj činí jedinečnou postavu v historii hudby. George Harrison si zaslouží uznání nejen za své úspěchy s The Beatles, ale i za jeho nekonečný přínos k rozvoji a obohacení světa hudby.

Seznam literatury

Babiuk, Andy. *Beatles Gear: All the Fab Four's Instruments, from Stage to Studio*. Milwaukee, WI: Backbeat, An Imprint of Hal Leonard Corporation, 2015.

Bacon, Tony. *Rickenbacker Electric 12-String*. Spojené státy americké: Backbeat Books, 2010.

Badman, Keith. *The Beatles Years. after the Break-up: 1970-2001*. London: Omnibus Press, 2001.

Ball, Edward. *Gretsch 6120 - the History of a Legendary Guitar*. Atglen. Schiffer Publishing, 2010.

Bulli, John. *Guitar history: Gibson SG*. Vol. 2. Westport: Bold Strummer Ltd., 1989.

Clayson, Alan. *George Harrison*. Milano: Oscar Mondadori, 2004.

Duchossoir, A. R. *Gibson Electrics: The classic years: An illustrated history from the mid-'30s to the mid-'60s*. Milwaukee: Hal Leonard Corp., 1998.

Elyea, Jim. *Vox Amplifiers: The JMI Years*. North Hollywood, CA: History for Hire Press, 2008.

Everett, Walter. *The Beatles as Musicians Revolver Through the Anthology*. New York: Oxford University Press, 1999.

Everett, Walter. *The Beatles as Musicians: The Quarry Men Through Rubber Soul*. Oxford: Oxford University Press, 2001.

Fine, Jason. *Harrison*. New York: Simon & Schuster, 2002.

Giuliano, Geoffrey. *Dark Horse: The Secret Life of George Harrison*. London: Pan Books, 1991.

Greene, Joshua M. *Here Comes the Sun: The Spiritual and Musical Journey of George Harrison*. Hoboken: Wiley, 2010.

Gress, Jesse. *The Beatles Guitar Techniques: Transcribed Solos and Excerpts Complete with Lessons*. Spojené státy americké: Hal Leonard, 1993.

- Harrison, George. *I Me Mine*. London: Weidenfeld & Nicolson, 2002.
- Harrison, Olivia. *George Harrison: Living in the Material World*. New York: Abrams, 2011.
- Harry, Bill. *The George Harrison Encyclopedia*. London: Virgin Books, 2003.
- Hicks, Michael. *Sixties rock garage, psychedelic, and other satisfactions*. Urbana: University of Illinois Press, 2000.
- Hunter, Dave. *The Gibson Les Paul: The Illustrated Story of the Guitar That Changed Rock*. Minneapolis, MN: Voyageur Press, 2014.
- Inglis, Ian. *The Words and Music of George Harrison*. Santa Barbara: Praeger, 2010.
- Kiris, Dom. *Legendary Guitarists & Their Guitars*. London: Aurum Press, 2010.
- Krerowicz, Aaron. *Harmonic Analysis of Beatles Music*. 2. Vol. 2. South Carolina: CreateSpace Independent Publishing Platform, 2017.
- Krerowicz, Aaron. *Structural Analysis of Beatles Music*. 1. Vol. 1. South Carolina: CreateSpace Independent Publishing Platform, 2017.
- Leng, Simon. *While My Guitar Gently Weeps: The Music of George Harrison*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 2006.
- Lennon, John, and Paul McCartney. *The Beatles: Complete Scores*. Los Angeles: Wise Publications, 1993.
- Lewisohn, Mark. *The Beatles: All These Years*. 1. Vol. 1. New York: Crown Archetype, 2013.
- Lewisohn, Mark. *The Complete Beatles Chronicle the Definitive Day-by-Day Guide to the Beatles' Entire Career*. Chicago: Chicago Review Press, 2010.
- MacDonald, Ian, Tomáš Záborský, and David Záleský. *Revoluce v hlavě: Beatles, jejich písně a 60. léta*. Praha: Volvox Globator, 2015.
- Miles, Barry. *The Beatles – A Diary: An Intimate Day by Day History*. London: Omnibus Press, 2007.

Miles, Barry. *The Beatles Diary: Volume 1: The Beatles years*. London: Omnibus Press, 2001.

Moore, Allan F. *Analyzing Popular Music*. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 2003.

Smith, Richard R. *The History of Rickenbacker Guitars*. Fullerton Calif.: Centerstream, 1987.

Šmoldas, Libor. *Opomíjený Soul-Jazzoví Kytaristé 60.Let.* Praha, 2018. Akademie múzických umění v Praze.

Thompson, Graeme. *George Harrison: Behind the Locked Door*. Velká Británie: Omnibus Press, 2016.

Seznam tabulek

Tabulka 1: tabulka s přehledem značek používaných kytar.....	21
Tabulka 2: tabulka s přehledem značek používaných aparátů	25
Tabulka 3: tabulka studiové diskografie	29
Tabulka 4: tabulka skladeb z alba <i>Please Please Me</i> z roku 1963 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	32
Tabulka 5: nastavení zesilovače ve skladbě <i>Boys</i>	34
Tabulka 6: nastavení zesilovače ve skladbě <i>Ask Me Why</i>	36
Tabulka 7: nastavení zesilovače ve skladbě <i>There's a Place</i>	37
Tabulka 8: tabulka skladeb se Singly z roku 1963 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze.....	39
Tabulka 9: tabulka skladeb z alba <i>With The Beatles</i> z roku 1963 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	41
Tabulka 10: tabulka skladeb z alba <i>A Hard Day's Night</i> z roku 1964 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	44
Tabulka 11: tabulka skladeb Singly z roku 1964 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze.....	47
Tabulka 12: tabulka skladeb z alba <i>Beatles For Sale</i> z roku 1964 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	48
Tabulka 13: tabulka skladeb Singly z roku 1965 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	52
Tabulka 14: tabulka skladeb z alba <i>Help!</i> z roku 1965 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	53
Tabulka 15: tabulka skladeb z alba <i>Rubber Soul</i> z roku 1965 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	56
Tabulka 16: tabulka skladeb Singly z roku 1966 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze.....	59
Tabulka 17: tabulka skladeb z alba <i>Revolver</i> z roku 1966 na nichž jsou vyznačeny ty, které byly vybrány k analýze	61

Seznam obrázků

Obrázek 1: Str. 126 (předehra)	34
Obrázek 2: Str. 127 (Sólo, poslední 3 takty)	34

Shrnutí

Bakalářská práce se zaměřuje na kytarovou interpretaci George Harrisona, zejména v kontextu jeho účasti ve skupině The Beatles. Práce podrobně zkoumá specifické výrazové prostředky, jak hudebně strukturální na základě notových příkladů, tak zvukové s důrazem na technické vybavení (typ kytary, aparát, efekty). George Harrisonův kytarový styl je porovnáván s dobovými interpretačními přístupy, a na základě těchto srovnání je definován jeho osobitý a specifický styl. Práce rovněž analyzuje Harrisonův vliv na pozdější vývoj kytarové hry. Cílem je poskytnout komplexní pohled na jeho interpretaci a ukázat, jakým způsobem ovlivnil kytarovou hudbu. Studie se opírá o notové ukázky a technické detaily, aby lépe porozuměla a popsala klíčové prvky Harrisonovy kytarové tvorby v kontextu doby a jeho výrazových preferencí.

Summary

The thesis focuses on George Harrison's guitar performance, especially in the context of his participation in The Beatles. The thesis examines in detail the specific means of expression, both musically structural based on notational examples, and sonically with emphasis on the technical equipment (guitar type, apparatus, effects). George Harrison's guitar style is compared with contemporary performance approaches, and his distinctive and specific style is defined based on these comparisons. The thesis also analyses Harrison's influence on the later development of guitar playing. The aim is to provide a comprehensive view of his interpretation and to show how he influenced guitar music. The study relies on notational excerpts and technical details to better understand and describe key elements of Harrison's guitar playing in the context of the period and his expressive preferences.

Zusammenfassung

Die Bachelorarbeit befasst sich mit dem Gitarrenspiel von George Harrison, insbesondere im Zusammenhang mit seiner Beteiligung an den Beatles. Die Arbeit untersucht detailliert die spezifischen Ausdrucksmittel, sowohl musikalisch strukturell anhand von Notenbeispielen, als auch klanglich mit Schwerpunkt auf der technischen Ausstattung (Gitarrentyp, Gerät, Effekte). George Harrisons Gitarrenstil wird mit zeitgenössischen Spielansätzen verglichen und sein unverwechselbarer und spezifischer Stil wird anhand dieser Vergleiche definiert. Die Arbeit analysiert auch Harrisons Einfluss auf die spätere Entwicklung des Gitarrenspiels. Ziel ist es, einen umfassenden Überblick über seine Interpretation zu geben und zu zeigen, wie er die Gitarrenmusik beeinflusst hat. Die Studie stützt sich auf Notationsauszüge und technische Details, um Schlüsselemente von Harrisons Gitarrenspiel im Kontext der Zeit und seiner Ausdrucksvorlieben besser zu verstehen und zu beschreiben.

Anotace

Jméno a příjmení autora: Kateřina Pernická

Název instituce: Filozofická fakulta Univerzity Palackého, Katedra Muzikologie

Název diplomové práce: Analýza kytarové hry George Harrisona, význam a přínos s ohledem na tvorbu skupiny The Beatles

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Jan Blüml, Ph.D.

Počet znaků: 105 061

Počet příloh: 0

Počet titulů použité literatury: 34

Klíčová slova: George Harrison / interpretační přístup / zvukové prostředky / specifické technické prvky / The Beatles

Anotace diplomové práce:

Předmětem mé bakalářské diplomové práce je kytarová interpretace George Harrisona především s ohledem na tvorbu skupiny The Beatles. Pozornost je věnována studiu specifických výrazových prostředků, a to jak hudebně strukturálních na základě notových příkladů, tak těch zvukových s přihlédnutím k technickému zázemí (typ kytary, aparát, efekty). Kytarová interpretace George Harrisona je konfrontována s běžnými dobovými kytarovými interpretačními přístupy, na základě srovnání je definován specifický osobní styl vybrané osobnosti, dále Harrisonův vliv na pozdější vývoj kytarové hry.